

A9-0195/2022

27.6.2022

MIETINTÖ

ruokaturvasta kehitysmaissa
(2021/2208(INI))

Kehitysvaliokunta

Esittelijä: Beata Kempa

PR_INI

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	4
PERUSTELUT	35
MAATALOUDEN JA MAASEUDUN KEHITTÄMISEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	38
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	47
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	48

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

ruokaturvasta kehitysmaissa (2021/2208(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 25 artiklan sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 11 artiklan, joissa todetaan, että oikeus ravintoon on osa oikeutta riittävään elintasoon,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklan, jossa vahvistetaan, että unionin on otettava huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 214 artiklan, jossa vahvistetaan humanitaariseen apuun liittyvien EU:n toimien periaatteet ja tavoitteet,
- ottaa huomioon naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen – Globaali Eurooppa perustamisesta, päätöksen N:o 466/2014/EU muuttamisesta ja kumoamisesta sekä asetuksen (EU) 2017/1601 ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 480/2009 kumoamisesta 9. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/947¹,
- ottaa huomioon humanitaarisesta avusta 20. kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96²,
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2010 annetut komission tiedonannot humanitaarisesta elintarvikeavusta (COM(2010)0126) ja EU:n poliittisesta toimintakehyksestä kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista (COM(2010)0127),
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”EU:n lähestymistapa: selviytymiskyvyn kehittäminen hyödyntämällä ruokaturvakriiseistä saatuja kokemuksia” (COM(2012)0586),
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Ulkomaanavulla parannusta äitien ja lasten ravitsemukseen: EU:n toimintakehys” (COM(2013)0141),
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”EU:n humanitaarinen toiminta: uudet haasteet, samat periaatteet” (COM(2021)0110), jossa

¹ [EUVL L 209, 14.6.2021, s. 1.](#)

² [EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1.](#)

hahmotellaan muun muassa keskeisiä toimia humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhan muodostaman kokonaisuuden vahvistamiseksi, jotta kiireellinen hätäapu ja pidemmän aikavälin ratkaisut voidaan yhdistää paremmin toisiinsa, sekä 15. joulukuuta 2021 antamansa päätöslauselman EU:n humanitaarisen toiminnan uudesta suunnasta³,

- ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2022 annetun komission tiedonannon elintarviketurvan varmistamisesta ja elintarvikejärjestelmien häiriönsietokyvyn vahvistamisesta (COM(2022)0133),
- ottaa huomioon sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä ulkoisissa toimissa koskevan EU:n toimintasuunnitelman 2021–2025 (GAP III) ja siitä antamansa päätöslauselman⁴,
- ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2014 hyväksytyyn ravitsemusta koskevan komission toimintasuunnitelman, jonka tavoitteena on vähentää pienikasvuisten alle viisivuotiasten lasten määrää 7 miljoonalla vuoteen 2025 mennessä (SWD(2014)0234), ja aiheesta 12. elokuuta 2021 annetun kuudennen tilannekatsauksen (SWD(2021)0229),
- ottaa huomioon ruokaturvasta ja ravitsemuksesta antamansa päätöslauselmat ja erityisesti 27. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman lasten aliravitsemuksesta ja virheravitsemuksesta kehitysmaissa⁵, 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman uudesta kumppanuudesta elintarviketurvan ja ravitsemuksen parantamiseksi⁶ ja 10. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman maailman ravitsemus- ja elintarviketurvaa koskevien globaalien tavoitteiden ja unionin sitoumusten saavuttamisen edellyttämistä seuraavista toimista⁷,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2022 antamansa päätöslauselman EU:n kiireellisen toimintasuunnitelman tarpeesta elintarviketurvan varmistamiseksi EU:ssa ja sen ulkopuolella Venäjän hyökättyä Ukrainaan⁸,
- ottaa huomioon 28. toukokuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät elintarvike- ja ravitsemusturvasta ulkoisessa avussa,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2018 annetut neuvoston päätelmät maailmanlaajuisen elintarvike- ja ravitsemusturvan vahvistamisesta, 25. marraskuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät ravitsemusta koskevan toimintasuunnitelman neljännestä tilannekatsauksesta, 20. toukokuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät EU:n prioriteeteista YK:n ruokajärjestelmähuippukokousta 2021 varten, 14. kesäkuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät Team Europen inhimilliseen kehitykseen sitoutumisen vahvistamisesta ja 19. marraskuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät vedestä ulkoisessa toiminnassa,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission yhteisen julkilausuman

³ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0505.

⁴ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0073_FI.html

⁵ [EUVL C 289, 9.8.2016, s. 71.](#)

⁶ [EUVL C 86, 6.3.2018, s. 10.](#)

⁷ [EUVL C 215, 19.6.2018, s. 10.](#)

⁸ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2022)0099.

vuodelta 2008 humanitaarista apua koskevasta eurooppalaisesta konsensuksesta⁹ sekä kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen vuodelta 2017,

- ottaa huomioon Maailman terveystieteiden kokouksessa vuonna 2012 asetetut kuusi äitien, imeväisten ja pikkulasten ravitsemusta koskevaa maailmanlaajuista tavoitetta, jotka halutaan saavuttaa vuoteen 2025 mennessä ja jotka ovat i) pienikasvuisten alle viisivuotiaiden lasten määrän vähentäminen 40 prosentilla, ii) hedelmällisessä iässä olevien naisten anemiatapausten vähentäminen 50 prosentilla, iii) alipainoisina syntyneiden lasten määrän vähentäminen 30 prosentilla, iv) lapsuusajan ylipainon lisääntymisen estäminen, v) ensimmäisten kuuden kuukauden aikaisen täysimetyksen lisääminen vähintään 50 prosentilla ja vi) lasten riutumistapausten vähentäminen alle 5 prosenttiin, ottaa huomioon raportit ruokaturva- ja ravitsemustilanteesta maailmassa, raportin maailman ruokakriiseistä ja raportin maailman ravitsemustilanteesta, mukaan lukien niiden vuoden 2021 painokset, YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) oikeutta ravintoon koskevan ohjeiston, FAO:n Maailman ruokaturvakomitean vapaaehtoiset ruokajärjestelmiä ja ravitsemusta koskevat ohjeistot, siirtymistä kestäväan elintarvike- ja maatalousjärjestelmään ohjaavat 10 agroekologian osa-alueita (FAO) sekä pitkittyneiden kriisien ruokaturvaa ja ravitsemusta koskevan vuoden 2014 toimintakehyksen,
- ottaa huomioon kalastus- ja vesiviljelyalan tilaa maailmassa käsittelevän FAO:n raportin vuodelta 2020¹⁰,
- ottaa huomioon EU:n ja kolmansien maiden väliset kestävää kalastusta koskevat kumppanuussopimukset,
- ottaa huomioon Global Network Against Food Crises -verkoston, joka on humanitaaristen ja kehitysalan toimijoiden liittouma, joka pyrkii vahvistamaan humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhan muodostamaan kokonaisuuteen kuuluvien toimien koordinoitua yhteisten analyysien ja tietojen avulla,
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2007 annetun YK:n julistuksen alkuperäiskansojen oikeuksista sekä 28. syyskuuta 2018 annetun YK:n julistuksen pienviljelijöiden ja muiden maaseudulla työskentelevien henkilöiden oikeuksista,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 25. syyskuuta 2015 antaman päätöslauselman kestävä kehityksen toimintaohjelmasta ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 1. huhtikuuta 2016 antaman päätöslauselman ravitsemusta koskevan toiminnan vuosikymmenestä ”United Nations Decade of Action on Nutrition (2016-2025)”, jonka tarkoituksena on käynnistää tehostettuja toimia nälän ja virheravitsemuksen poistamiseksi maailmasta ja varmistaa, että kaikilla ihmisillä on mahdollisuus terveellisempään ja kestävämpään ruokavalioon – riippumatta siitä, keitä he ovat ja missä he asuvat,

⁹ EUVL C 25, 30.1.2008, s. 1.

¹⁰ FAO, The State of World Fisheries and Aquaculture 2020, <https://www.fao.org/3/ca9231en/CA9231EN.pdf>

- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteet ja niiden läheisesti toisiinsa kytkettyvän ja integroidun luonteen, erityisesti tavoitteen 1 poistaa köyhyys sen kaikissa muodoissa kaikkialta, tavoitteen 2 poistaa nälkä, saavuttaa ruokaturva, parantaa ravitsemusta ja edistää kestävää maataloutta, tavoitteen 3 taata terveellinen elämä ja hyvinvointi kaikille ja kaiken ikäisille, tavoitteen 5 saavuttaa sukupuolten välinen tasa-arvo sekä vahvistaa naisten ja tyttöjen oikeuksia ja mahdollisuuksia, tavoitteen 6 varmistaa veden saanti ja sanitaatio kaikille, tavoitteen 10 vähentää eriarvoisuutta maiden sisällä ja niiden välillä, tavoitteen 12 varmistaa kulutus- ja tuotantotapojen kestävyys, tavoitteen 13 toimia kiireellisesti ilmastonmuutosta ja sen vaikutuksia vastaan ja tavoitteen 17 tukea vahvemmin kestävän kehityksen toimeenpanoa ja globaalia kumppanuutta,
- ottaa huomioon vuonna 2018 annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2417, jossa tuomitaan siviilien nälkään näännyttäminen sodankäynnin menetelmänä ja siviiliväestölle tarkoitetun humanitaarisen avun toimittamisen laiton epäminen,
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen foorumin (IPBES) ja hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) kesäkuussa 2020 antaman raportin¹¹, jossa korostetaan ilmastonmuutoksen torjunnan ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen keskinäistä yhteyttä,
- ottaa huomioon Maailman ruokaturvakomitean (CFS) vapaaehtoiset maa- ja luonnonvaraoikeuksien hyvää hallintaa kansallisen ruokaturvan yhteydessä koskevat ohjeistot (2012) sekä sen esittämät vastuullisia investointeja maatalouteen ja ruokajärjestelmiin koskevat periaatteet (2015),
- ottaa huomioon Scaling Up Nutrition -liikkeen ja sen työn virheravitsemuksen poistamiseksi sen kaikissa muodoissa tukemalla asianomaisten maiden valtiojohtoisia aloitteita ja painopisteitä yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan, YK:n, avunantajien, yritysten ja tutkijoiden kanssa,
- ottaa huomioon komission Tokiossa joulukuussa 2021 pidetyssä kasvua edistävää ravitsemusta käsitelleessä huippukokouksessa antaman lupauksen osoittaa 2,5 miljardia euroa aliravitsemuksen torjuntaan vuosina 2021–2024 ja EU:n jatkuvan sitoutumisen pienikasvuisten lasten määrän vähentämiseen vähintään 7 miljoonalla vuoteen 2025 mennessä,
- ottaa huomioon Cornwallissa 13. kesäkuuta 2021 pidetyssä G7-huippukokouksessa hyväksytyt nälänhädän ehkäisemistä ja humanitaarisia kriisejä koskevan G7-ryhmän sopimuksen, jossa G7-maat sitoutuivat torjumaan nälkää ja estämään nälänhätää yhteisten toimien avulla,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
- ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon,
- ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön (A9-0195/2022),

¹¹ IPBES-IPCC Co-Sponsored Workshop, Biodiversity and Climate Change, Workshop Report.

- A. ottaa huomioon, että melko tai erittäin heikko ruokaturva on lisääntynyt vähitellen vuodesta 2014 lähtien ja että maailman ihmisistä lähes joka kolmas – 2,37 miljardia – ei saanut riittävästi ruokaa vuonna 2020¹²;
- B. ottaa huomioon, että ruokakriisien vakavuus ja laajuus ovat kasvaneet vuodesta 2020 konfliktien, talouden häiriöiden ja vakavien sään ääri-ilmiöiden tai näiden tekijöiden yhteisvaikutuksen vuoksi ja että lähes 193 miljoonaa ihmistä kärsi vuonna 2021 akuutisti heikosta ruokaturvasta ja tarvitsi kiireellistä ruoka-apua, mikä on kaikkein suurin akuutisti heikosta ruokaturvasta maailmassa kärsivien ihmisten lukumäärä niiden kuuden vuoden aikana, joina maailman ruokakriisejä koskeva raportti on annettu; ottaa huomioon, että 720–811 miljoonaa ihmistä näkee nälkää ja että nälänhädän katsottiin uhkaavan viittä maata eli Etelä-Sudania, Etiopiaa, Madagaskaria, Nigeriä (16 osavaltiota ja liittovaltion pääkaupunkialue) ja Jemeniä¹³;
- C. ottaa huomioon, että oikeus ruokaan viittaa saatavuuteen, saavutettavuuteen ja riittävyteen (riittävä määrä ja saannin vakaus);
- D. ottaa huomioon, että FAO:n mukaan ruokaturva toteutuu silloin, kun kaikilla ihmisillä on jatkuvasti fyysiset ja taloudelliset mahdollisuudet saada riittävästi turvallista ja ravitsevaa ruokaa, joka vastaa heidän ravitsemuksellisia tarpeitaan ja ruokatottumuksiaan ja mahdollistaa aktiivisen ja terveen elämän¹⁴;
- E. ottaa huomioon, että Venäjän laiton, provosoimaton ja perusteeton hyökkäyssota Ukrainassa on entisestään horjuttanut jo ennestään hauraita maatalousmarkkinoita ja pahentanut covid-19-pandemiasta johtuvaa jo entuudestaan vakavaa tilannetta ja aiheuttanut nykyisiin ruokakriiseihin ja globaaliin ruokaturvaan liittyviä lisäpaineita ja nostanut kansainvälisiä elintarvikkeiden ja rehujen hintoja selvästi niiden jo ennalta korkealta tasolta; ottaa huomioon, että tämä todennäköisesti heikentää ruokaturvaa edelleen ja lisää köyhyyttä, yhteiskunnallista levottomuutta ja epävakautta monissa kehitysmaissa, jotka ovat erittäin riippuvaisia Ukrainasta ja Venäjältä tuotavasta vehnästä, sillä 40 prosenttia Ukrainan vehnän ja maissin viennistä suuntautuu Lähi-itään ja Afrikkaan;
- F. ottaa huomioon, että FAO:n mukaan on lähes 50 maata, joiden vehnän tuontitarpeista vähintään 30 prosenttia nojautuu Venäjältä ja Ukrainasta tuotavaan vehnästä, ja että näiden maiden joukosta 26 hankkii yli 50 prosenttia tuontivehnästään kyseisistä kahdesta maasta; ottaa huomioon, että Maailman elintarvikeohjelma osti aiemmin lähes puolet maailmanlaajuisista vehnätoimituksistaan Ukrainasta ja se on todennut, että kaikkein eniten tilanne tulee vaikuttamaan nykyisiin ruokakriiseihin Afganistanin, Etiopian, Syyrian ja Jemenin kaltaisissa maissa;
- G. ottaa huomioon, että sekä Ukraina että Venäjä ovat maataloustuotteiden nettoviejiä ja että ne molemmat ovat johtavia toimittajia elintarvikkeiden ja lannoitteiden maailmanmarkkinoilla, joilla tuotteita riittää vientiin usein vain muutamissa maissa;

¹² ”The State of Food Security and Nutrition in the World”, vuoden 2021 raportti.

¹³ ”Global Report on Food Crises 2021”, päivitetty syyskuussa.

¹⁴ Vapaaehtoinen ohjeisto, joka koskee oikeutta riittävään ruokaan koskevan tavoitteen asteittaisen toteutumisen tukemista kansallisen elintarviketurvan puitteissa (”Voluntary Guidelines to support the progressive realization of the right to adequate food in the context of national food security”).

- katsoo, että tämä keskittyminen saattaa tehdä näistä markkinoista entistä haavoittuvampia ja epävakampia; ottaa huomioon, että Venäjä on synteettisten typpilannoitteiden ja niiden ainesosien suurin viejä ja että Valko-Venäjä on merkittävä potaskalannoitteiden viejä; ottaa huomioon, että typpilannoitteiden hinnat riippuvat suuresti maakaasun hinnoista ja että Venäjällä on maakaasun osalta merkittävä markkina-asema; ottaa huomioon, että monet kehitysmaista olivat jo ennen konfliktia kamppailleet elintarvikkeiden ja lannoitteiden korkeiden kansainvälisten hintojen kielteisten vaikutusten kanssa;
- H. ottaa huomioon, että FAO:n elintarvikehintaindeksi, jolla seurataan elintarvikkeiden ja rehujen kansainvälisiä hintoja, on noussut uudelle ennätysellisen korkealle tasolle ja että uudet hinnannousut ovat todennäköisiä ja elintarvikkeiden inflaatio nostaa todennäköisesti niiden hintoja selvästi niiden jo ennalta korkealta tasolta;
- I. ottaa huomioon, että FAO:n mukaan elintarvikehintaindeksi ylsi uuteen ennätykseen helmikuussa 2022; ottaa huomioon sen todenneen, että elintarvikkeiden hintainflaation taustatekijät eivät rajoitu pelkkiin viljelyolosuhteisiin ja vientimahdollisuuksiin, vaan elintarvikkeiden hintainflaatiota vauhdittavat paljon enemmän elintarviketuotannon ulkopuoliset tekijät, erityisesti energia-, lannoite- ja rehualaan liittyvät tekijät;
- J. ottaa huomioon, että heikko ruokaturva on yleisintä Afrikassa, sillä 60 prosenttia Afrikan väestöstä (799 miljoonaa ihmistä) kärsi melko tai erittäin heikosta ruokaturvasta vuonna 2020¹⁵;
- K. katsoo, että Euroopan unionin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota maihin, jotka kärsivät nälänhädästä, jota luonnonkatastrofit pahentavat, esimerkkinä Madagaskar, jota koettelivat äskettäin ankarat hirmumyrskyt ja jossa kaksi viidestä asukkaasta kärsii akuutisti heikosta ruokaturvasta, erityisesti maan eteläisellä alueella, jossa yli 300 000 lasta on vakavasti aliravittuja;
- L. ottaa huomioon, että monilla kehitysmaiden pienviljelijöillä ei ole mahdollisuutta terveelliseen, ravitsevaan ja kestäväan ruokavalioon syrjäisen sijainnin ja alhaisten tulojen vuoksi sekä siksi, ettei heidän ulottuvillaan ole monipuolisten elintarvikkeiden lähteitä; toteaa olevan näyttöä siitä, että investoinnit pienviljelijöihin ja alueellisiin rakenteisiin tuottavat parhaita tuloksia köyhyyden vähentämisen ja kasvun kannalta, mikä korostaa tarvetta keskittää toimet pienviljelijöiden ja erityisesti naispuolisten pienviljelijöiden tulojen lisäämiseen ja haavoittuvassa asemassa olevien yhteisöjen selviytymiskyvyn vahvistamiseen;
- M. ottaa huomioon, että noin kolmella miljardilla ihmisellä maailmassa ei vuonna 2020 ollut varaa terveelliseen ruokavalioon ja että lihavuus lisääntyy jyrkästi kaikilla alueilla¹⁶;
- N. ottaa huomioon, että virheravitsemus on epänormaali fysiologinen tila, joka aiheutuu aliravitsemuksesta samoin kuin ylipainosta ja lihavuudesta; ottaa huomioon, että naisten ja tyttöjen terveys on läheisesti kytköksissä heidän tulevien lastensa fyysiseen ja

¹⁵ ”The State of Food Security and Nutrition in the World”, vuoden 2021 raportti:
<https://www.fao.org/3/cb4474en/cb4474en.pdf>

¹⁶ ”The State of Food Security and Nutrition in the World”, vuoden 2021 raportti.

psykkiseen terveyteen sekä ravitsemustilaan; ottaa huomioon, että raskaana olevien naisten ja äitien aliravitsemus lisää komplikaatioiden riskiä raskauden aikana, äitiyskuolleisuutta sekä lasten aliravitsemusta ja kuolleisuutta; ottaa huomioon, että aivan liian suuri määrä lapsia kärsii edelleen aliravitsemuksesta: kaikista alle viisivuotiaista lapsista 22 prosenttia on pienikasvuisia kroonisen aliravitsemuksen vuoksi, 6,7 prosenttia kärsii riutumuksesta, joka on akuutin aliravitsemuksen muoto, ja 5,7 prosenttia on ylipainoisia¹⁷ ja pienikasvuista ja riutumista koskevien lukemien odotetaan kasvavan pandemian vaikutuksesta;

- O. ottaa huomioon, että turvallinen ja vakaa vedensaanti liittyy läheisesti ruokaturvan ja ravitsemuksen parantamiseen; ottaa huomioon, että YK:n tuoreimman vesivarojen kehittämistä maailmassa koskevan raportin (2021) mukaan yli 40 prosentilla maailman väestöstä on pulaa vedestä ja yli kahdella miljardilla ihmisellä maailmassa ei ole suoraa ja turvattua mahdollisuutta saada turvallista juomavettä;
- P. ottaa huomioon, että yli 10 prosenttia maailman väestöstä on selviytyäkseen riippuvainen kalastuksesta ja vesiviljelystä¹⁸ ja että YK:n mukaan yli kolme miljardia ihmistä on riippuvaisia valtameristä, sillä heidän pääasialliset proteiininlähteensä ovat kalat ja äyriäiset; ottaa huomioon, että yli 90 prosenttia maailman kalastajista ja kalastusalalla työskentelevistä elää pienimuotoisen kalastuksen varassa;
- Q. ottaa huomioon, että epidemioiden säännöllinen puhkeaminen koettelee terveydenhuoltojärjestelmiä, jotka eivät ole kovin muutosjoustavia ja vahvoja, erityisesti kun on kyse niiden kyvystä varmistaa perusterveydenhuollon jatkuvuus; ottaa huomioon, että kahden viime vuoden aikana terveydenhuoltojärjestelmän resursseja on ohjattu covid-19-pandemian torjuntaan erilaisista ravitsemusasioiden kannalta tärkeistä toiminnoista ja olennaisista aliravitsemukseen liittyvistä terveyspalveluista – mukaan lukien äitiyshuolto, hivenainelisäohjelmat sekä lasten ripulin, infektioiden ja akuutin aliravitsemuksen ehkäisy ja hoito – ja toteaa, että aliravitsemuksen hoitoa ja aliravitsemusta ennaltaehkäiseviä palveluja ei ole sisällytetty riittävästi kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien olennaiseen hoitotarjontaan ja että hoitopalvelujen tasapuolinen saatavuus on edelleen riittämätöntä;
- R. ottaa huomioon, että krooninen köyhyys, suuri ja jatkuva eriarvoisuus ja kestäättömät ruokajärjestelmät sekä erityisesti ilmastonmuutokseen kytköksissä olevat yhä yleistyvät luonnonkatastrofit ovat heikon ruokaturvan ja aliravitsemuksen perimmäisiä syitä;
- S. ottaa huomioon, että IPCC:n vuonna 2022 julkaiseman kuudennen raportin mukaan ilmastonmuutos, mukaan lukien ääri-ilmiöiden kasvava esiintymistiheys ja voimakkuus, heikentää ruokaturvaa ja veden saatavuutta, heikentää satoja, muuttaa laitumia ja laiduntamisreittejä sekä heikentää elintarvikkeiden ravintoarvoa, mikä haittaa Agenda 2030:n ja sen kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista;
- T. ottaa huomioon, että naiset ovat ilmastonmuutoksen vuoksi entistä riskialttiimmassa ja haavoittuvammassa asemassa; ottaa huomioon, että ilmastonmuutos pahentaa nykyisiä haasteita, kuten äkillinen elintarviketuotannon väheneminen ja ruoan

¹⁷ Unicefin, Maailman terveysjärjestön ja Maailmanpankin yhteiset lasten virheravitsemusta koskevat arviot, Levels and trends in child malnutrition, 2021.

¹⁸ FAO, The State of World Fisheries and Aquaculture 2020, <https://www.fao.org/3/ca9231en/CA9231EN.pdf>

saantimahdollisuuksien heikkeneminen, ja taustalla olevia haavoittuvuuksia, muun muassa pahentamalla köyhyyttä ja heikentämällä ruokaturvaa, ja yhteisöt joutuvat näin kohtaamaan toisiaan voimistavia kriisejä; ottaa huomioon, että ruokavalion yksipuolistuminen on lisännyt aliravitsemusta monissa yhteisöissä, etenkin alkuperäiskansojen, pienviljelijöiden ja pienituloisten kotitalouksien keskuudessa, ja että tämä koskee erityisesti lapsia, vanhuksia ja raskaana olevia naisia;

- U. toteaa, että FAO:n arvioiden mukaan noin 75 prosenttia kasvien geneettisestä monimuotoisuudesta on menetetty maailmanlaajuisesti; toteaa, että laajamittaisen geneettisen köyhtymisen takia olemme entistä haavoittuvampia ilmaston muuttuessa ja tilanteessa, jossa ilmaantuu uusia tuholaisia ja tauteja;
- V. ottaa huomioon, että biologinen monimuotoisuus ja siihen liittyvät ekosysteemipalvelut – pölytys, tuholaisia syövät petohyönteiset, maatalouden ekosysteemien parempi sietokyky eroosiota, kuivuutta ja tulvia vastaan, maaperän muodostuminen ja hiilinielut – ovat olennaisen tärkeitä kestäväen elintarviketuotannon kannalta;
- W. ottaa huomioon, että biologisen monimuotoisuuden kestävyyttä vahvistamalla ja ekosysteemin eheyttä tukemalla voidaan ylläpitää ihmisille koituvia hyötyjä, mukaan lukien toimeentulo, ihmisten terveys ja hyvinvointi sekä elintarvikkeiden tarjonta;
- X. ottaa huomioon, että kiireellistä ruoka-, ravitsemus- ja toimeentuloapua tarvitsevien ihmisten määrä on kasvussa¹⁹; ottaa huomioon, että heikentyvän ruoka- ja ravitsemusturvan sekä aliravitsemuksen tärkeimpiä syitä ovat konfliktit, ilmastonmuutos ja sään ääri-ilmiöt, ympäristön tilan heikkeneminen, energian hintojen nousu, rajallinen vedensaanti, talouden häiriöt, krooninen köyhyys ja suuri ja jatkuva eriarvoisuus, mukaan lukien sukupuolten eriarvoisuus, sosiaali- ja terveydenhuollon peruspalvelujen puutteellinen saatavuus, maailmanlaajuinen väestönkasvu ja epäonnistunut hallinto, jotka voivat johtaa tarpeeseen siirtyä muualle;
- Y. ottaa huomioon, että konfliktit vaikeuttavat ruoan saantia ja perussosiaalipalvelujen saatavuutta, mikä vaikuttaa terveydentilan vakauteen, mukaan lukien ravitsemuspalvelut, vesi, sanitaatio ja hygienia, ja että ne aiheuttavat vahinkoa luonnonvaroille, infrastruktuurille, tuotantovälineille ja karjalle; ottaa huomioon, että heikko ruokaturva voi aiheuttaa konflikteja siitä kärsivien yhteisöjen välillä ja pahentaa siten resurssien niukkuuteen liittyviä nykyisiä haasteita ja jännitteitä;
- Z. ottaa huomioon, että covid-19-pandemia on johtanut arvoketjujen häiriöihin tuotannosta ja kuljetuksesta aina elintarvikkeiden varastointiin ja myyntiin ja että liikkumisrajoitukset ovat heikentäneet viljelijöiden ja kuluttajien pääsyä markkinoille, mikä on heikentänyt entisestään kaikkien tasa-arvoisia mahdollisuuksia saada riittävästi ruokaa ja ravintoa ja tuonut esille tuontiin perustuvien ruokajärjestelmien puutteellisen häiriönsietokyvyn ja kestävien maatalouselintarvikejärjestelmien merkityksen;
- AA. ottaa huomioon, että covid-19-pandemia on lisännyt köyhyyttä yleisten sosiaalisen suojelun vähimmäistasojen puuttuessa; ottaa huomioon, että rajoitukset ovat vaikuttaneet jokapäiväiseen taloudelliseen toimintaan, jonka varassa monet kotitaloudet ovat, mikä on johtanut vaikeuksiin saada terveellistä ja ravitsevaa ruokaa tai vastata

¹⁹ ”Global Report on Food Crises 2021”.

terveystarpeisiin; ottaa huomioon, että laadukkaan terveydenhuollon saatavuus on monissa kehitysmaissa erittäin rajallinen erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ja marginalisoitujen ihmisten kannalta;

- AB. ottaa huomioon, että osallistavat, tehokkaat, häiriönsietokykyiset ja kestävät ruokajärjestelmät ovat ratkaisevan tärkeitä Agenda 2030:n ja sen kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi; toteaa, että covid-19-pandemia on paljastanut maailmanlaajuisten ruokajärjestelmien heikkouksia, se on pahentanut eriarvoisuutta ja se uhkaa kaikkein heikoimmassa asemassa olevien henkeä ja toimeentuloa; ottaa huomioon, että YK:n toiminnan vuosikymmenellä kehoitetaan vauhdittamaan käänteentekeviä ratkaisuja, joilla voidaan vastata ihmisiin ja maapalloon kohdistuviin maailmanlaajuisiin haasteisiin, olipa kyse köyhyydestä, sukupuolten tasa-arvosta, ilmastomuutoksesta, eriarvoisuudesta tai rahoitusvajeen kuromisesta umpeen;
- AC. ottaa huomioon, että ravitsemus on tärkeä asia, joka määrittää ja ohjaa vähintään 12 kestävä kehityksen tavoitteen saavuttamista 17:stä ja on kiinteästi kytköksissä muihin kestävä kehityksen keskeisiin kysymyksiin joko siksi, että se on riippuvainen niistä (vesi, sanitaatio ja hygienia sekä maatalous), tai siksi, että se mahdollistaa ne (terveys ja työllisyys), tai molemmista syistä (sukupuolten tasa-arvo ja koulutus);
- AD. ottaa huomioon, että vuoden 1994 Marrakeshin sopimus ja erityisesti Maailman kauppajärjestön (WTO) maataloussopimus ovat edistäneet maatalousalueiden erikoistumista; ottaa huomioon, että tämä erikoistuminen on johtanut siihen, että joillakin alueilla on paljon vientiä ja osa alueista on lähes täysin riippuvaisia tuonnista; toteaa, että tämä tilanne ei kestä sotien kaltaisia kriisejä ja että se on yksi tekijöistä, joka edesauttaa nykyistä maailmanlaajuisia puutteellista ruokaturvaa;
- AE. ottaa huomioon, että suuri riippuvuus elintarvikkeiden tuonnista altistaa väestön voimakkaasti maailmanmarkkinoiden heilahteluille, mikä koskee etenkin niitä, jotka käyttävät merkittävän osan tuloistaan päivittäisiin elintarviketarpeisiin;
- AF. ottaa huomioon, että kansainvälisten markkinoiden epävakaus heikentää ruokaturvaa maissa, joissa ei ole vahvaa maatalouspolitiikkaa, sillä alhaisten hintojen kaudet vaikuttavat kielteisesti tuotantokapasiteettiin ja lisäävät tuontia, mikä tekee kaupunkiväestöstä haavoittuvan maailmanmarkkinahintojen äkillisesti noustessa;
- AG. ottaa huomioon, että maatalouspolitiikka on makrotalouden peruspolitiikkaa ja että koska maailmanmarkkinahintojen äärimmäistä heilahtelua vastaan ei ole suojaa, inflaation aiheuttamat vahingot ovat tuhoisia kehittyville talouksille;
- AH. ottaa huomioon, että ruokasuvereniteetti tarkoittaa kansojen ja maiden oikeutta määritellä oma maatalous- ja elintarvikopolitiikkansa; ottaa huomioon, että tämän käsitteen tarkoituksena on antaa kullekin maalle mahdollisuus ruokkia oma väestönsä ja olla omavarainen ja riippumaton; ottaa huomioon, että Pellolta pöytään -strategian tavoite vähentää viljelijöiden riippuvuutta ulkoisista tuotoksista vastaa tätä määritelmää;
- AI. ottaa huomioon, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ja Pellolta pöytään -strategiassa omaksutaan kokonaisvaltaisia lähestymistapoja maatalouteen, jotta voidaan sekä ehkäistä ilmasto- ja biodiversiteettikriisiä Euroopassa että varmistaa ruokaturva ja parantaa ravitsemusta ja kansanterveyttä; ottaa huomioon, että tämä toimii mallina

kehitysrahoituksen alalla tehtäville investoinneille, joiden tarkoituksena on parantaa kehitysmaiden selviytymiskykyä ja elintarvikeomavaraisuutta;

- AJ. ottaa huomioon, että Pelloilta pöytään -strategian tavoitteena on vähentää tuotantopanosten käyttöä maataloilla ja erityisesti vähentää kemiallisten torjunta-aineiden kokonaiskäyttöä 50 prosentilla, kaikkein vaarallisimpien torjunta-aineiden käyttöä 50 prosentilla ja lannoitteiden käyttöä vähintään 20 prosentilla vuoteen 2030 mennessä;
- AK. ottaa huomioon, että ravitsemukseen investoiminen on tärkeää, koska hyvä ravinto lapsen elämän ensimmäisten tuhannen päivän aikana on ratkaisevan tärkeää täyden fyysisen, älyllisen ja inhimillisen potentiaalin saavuttamiseksi; ottaa huomioon, että nälkä ja aliravitsemus vaikuttavat kielteisesti lasten kykyyn oppia, niillä on vaikutus koulunkäynnin keskeyttämiseen, ne muodostavat elinikäisen rasitteen yksilöille ja yhteiskunnille ja ne vaikuttavat kielteisesti ihmisten ja maiden talouden kehittymiseen; toteaa, että hyvä ravitsemus onkin yhteiskuntien vaurauden kulmakivi;
- AL. ottaa huomioon, että covid-19-pandemian ollessa pahimmillaan 370 miljoonaa lasta jäi koulujen sulkemisen vuoksi vaille taattua kouluateriaa, joka on usein heidän ainoa lämmin ateriansa päivässä, ja toteaa, että kouluruokaohjelmat ovat tärkeä tekijä lasten nälän ja aliravitsemuksen moninaisten muotojen torjunnassa; ottaa huomioon, että heikko ruokaturva toisaalta häiritsee yhteiskunnan toimintaa, muun muassa heikentää perheiden kykyä lähettää lapsensa kouluun, ja että lisäämällä perheiden stressiä se voi edistää perheväkivaltaa ja sukupuolistunutta väkivaltaa; ottaa huomioon, että jokainen ravitsemuksellisiin toimiin käytetty dollari voi poikia 16 dollaria tuottoa;
- AM. ottaa huomioon, että kuten muillakin humanitaarisen avun ja kehitysavun aloilla, kasvavia tarpeita varten ei ole riittävästi resursseja, mikä johtaa nopeasti kasvavaan rahoitusvajaceeseen, minkä vuoksi tarvitaan älykkäämpiä ja systeemisiä lähestymistapoja, systeemistä muutosta kohti sosiaalisesti oikeudenmukaisia ruokajärjestelmiä, sillä nykyiset ruokajärjestelmät pahentavat sosioekonomista ja sukupuolten eriarvoisuutta, joka ehkäisee mahdollisuuksia terveelliseen, oikeudenmukaiseen ja kestävään ravitsemukseen;
- AN. ottaa huomioon, että naisilla on keskeinen rooli maailman ruokkimisessa viljelijöinä, hoivaajina ja tuottajina – he tuottavat 60–80 prosenttia kehitysmaiden elintarvikkeista – mutta heillä on eriarvoiset mahdollisuudet saada ruokaa, resursseja ja palveluja sekä saada käyttöönsä varoja, jotka lisäävät heidän tuottoaan ja tulojaan; ottaa huomioon, että naiset tekevät 75 prosenttia palkattomasta hoiva- ja kotitaloustyöstä ja että maaseutuyhteisöissä ja alhaisen tulotason maissa naiset käyttävät jopa 14 tuntia päivässä hoivatyöhön;
- AO. ottaa huomioon, että sukupuolten eriarvoisuus vaikuttaa työn jakautumiseen ja johtaa siihen, että naisten ja tyttöjen harteille kaatuu kohtuuton ja palkaton hoivataakka;
- AP. katsoo, että on tarpeen suojella naisten ja tyttöjen oikeuksia kaikilla tasoilla, varmistaa heidän oikeuksiensa suojelu kaikilla tasoilla ja antaa heille tilaa päätöksentekoprosesseissa; ottaa huomioon, että ilmastonmuutos ja katastrofit vaikuttavat eniten naisiin ja tyttöihin, mikä lisää haavoittuvuutta toisiaan täydentävien riskien vuoksi;

- AQ. ottaa huomioon, että sukupuolten eriarvoisuus vaikuttaa suoraan ravitsemukseen ja muovaa ruokaan liittyvää dynamiikkaa kotitalouksissa ja yhteisössä tavoilla, jotka vaikuttavat siihen, miten naiset ja tytöt pystyvät tuottamaan, saamaan ja tarjoamaan ruokaa, hoivaa ja terveys- ja sanitaatiopalveluja itselleen ja miten heillä on varaa niihin; toteaa, että se saattaa myös lisätä heihin kohdistuvan sukupuolistuneen väkivallan ja parisuhdeväkivallan uhkaa;
- AR. ottaa huomioon, että sukupuolten välisen kuilun kurominen umpeen nais- ja miespuolisten viljelijöiden välillä voisi lisätä maataloustuotantoa 2,5–4 prosenttia köyhimmillä alueilla ja vähentää nälkää maailmassa 17 prosenttia;
- AS. ottaa huomioon, että naisten osuus kumppanimaiden maataloustyövoimasta on 43 prosenttia ja että joissakin Aasian ja Saharan eteläpuolisen Afrikan maissa naisten osuus on 50 prosenttia tai enemmän ja että vain alle 20 prosenttia maanomistajista on naisia;
- AT. ottaa huomioon, että maailmassa on 608 miljoonaa perhetilaa, joiden hallussa on 70-80 prosenttia maailman maatalousmaasta ja jotka edustavat yli 90:tä prosenttia maailman kaikista maataloista ja tuottavat noin 80 prosenttia maailman elintarvikkeista kaupan arvossa laskettuna;
- AU. ottaa huomioon, että kolmasosa maailmassa tuotetuista elintarvikkeista menee joko hukkaan tai jätteeksi; katsoo, että lisätoimet ruokahävikin ja elintarvikejätteen vähentämiseksi panemalla kiertotalous täytäntöön maatalouden tuotantojärjestelmissä maataloustuotannon kestävyuden ja resurssitehokkuuden lisäämiseksi ovat avainasemassa, jotta voidaan puuttua heikkoon ruokaturvaan ja aliravitsemukseen sekä suojella biologista monimuotoisuutta maailmanlaajuisesti;
- AV. katsoo, että ruoka- ja ravitsemusturvaan liittyvien ongelmien ratkaiseminen edellyttää rahoituksen lisäämisen lisäksi myös määrätietoista poliittista fokusta ja toimintaa;
- AW. ottaa huomioon, että jotkin kolmannet maat ovat panneet alulle erinäisiä innovatiivisia hankkeita, kuten Afrikassa käynnistetty Suuri vihreä muuri -aloite, jolla edistetään agroekologisia hankkeita;
- AX. ottaa huomioon, että Maailman ruokaturvakomitea on tärkein osallistava kansainvälinen ja hallitustenvälinen foorumi, jossa kaikki sidosryhmät voivat tehdä yhteistyötä yhteisen tavoitteen eli ruokaturvan ja ravitsemuksen varmistamiseksi kaikille;
- AY. ottaa huomioon, että YK:n yleiskokous hyväksyi 20. joulukuuta 2017 hankkeen, jonka yhteydessä se julisti vuodet 2019–2028 YK:n perheviljelmien vuosikymmeneksi;
- AZ. ottaa huomioon, että viljelijöiden oikeudet on kirjattu elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevaan FAO:n kansainväliseen sopimukseen vuonna 2004, mutta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat säännöt ovat usein olleet ristiriidassa niiden kanssa ja vaarantaneet paikalliset, perinteiset ja alkuperäiset kylvömenetelmät;
- BA. katsoo, että EU:n aktiivinen rooli puutteellisen ruokaturvan torjumisessa on olennaisen tärkeää, koska se antaa lähes puolet maailmanlaajuisesta virallisesta kehitysavusta;

Ruokaturva ja ravitsemus covid-19-pandemian jälkeisen elpymisen ytimessä

1. pitää hälyttävänä, ettemme ole saavuttamassa ravitsemustavoitteita vuoteen 2025 mennessä emmekä poistamassa nälkää vuoteen 2030 mennessä ja että näihin tavoitteisiin pääseminen on erittäin epätodennäköistä, vaikka kestävän kehityksen tavoite 2 on ”ei nälkää”; muistuttaa, että nälkä ja heikko ruokaturva ovat jälleen yleistymässä eri puolilla maailmaa; panee huolestuneena merkille, että noin 660 miljoonaa ihmistä saattaa edelleen kärsiä nälkää vuonna 2030, myös covid-19-pandemian seurausten vuoksi; muistuttaa, että tarvitaan järeitä toimia, varsinkin ruoan saantiin liittyvän eriarvoisuuden osalta, jotta voidaan nopeuttaa edistymistä kohti ”ei nälkää” -tavoitetta; muistuttaa, että kaikissa politiikkatoimissa olisi asetettava etusijalle aliravitsemuksen poistaminen sen kaikissa muodoissa ja kestävän kehityksen tavoite 2 ja kiinnitettävä erityistä huomiota haavoittuvimmassa asemassa oleviin ihmisiin;
2. korostaa, että ruokajärjestelmillä on keskeinen rooli köyhyiden poistamisessa ja kestävän kehityksen tavoitteen 1 saavuttamisessa ja että on puututtava myös virheravitsemuksen kanssa samanaikaisesti esiintyvään liika- ja aliravitsemukseen, mikä on olennaisen tärkeää kestävän kehityksen tavoitteen 3 terveystavoitteiden saavuttamiseksi; painottaa, että on mahdotonta hoitaa kestävästi vesivaroja kestävän kehityksen tavoitteen 6 saavuttamiseksi ilman, että maataloudella on tässä keskeinen rooli, ja että kestävä kalastuksenhoito on ratkaisevan tärkeää merten säilyttämisen ja kestävän käytön sekä kestävän kehityksen tavoitteen 14 saavuttamisen kannalta; palauttaakin mieliin, että ruokajärjestelmissä on myös laajemmin otettava huomioon sitoutumisemme kestäväan kulutukseen ja tuotantoon kestävän kehityksen tavoitteessa 12, ilmastonmuutokseen sopeutumiseen ja sen hillintään tavoitteessa 13 sekä maaekosysteemien suojeluun, ennallistamiseen ja kestäväan hoitoon tavoitteessa 15;
3. muistuttaa pienimuotoisen kalastuksen ratkaisevasta merkityksestä ruokaturvan ja ravitsemuksen kannalta; korostaa, että kestävä kalastusta koskevien kumppanuussopimusten on oltava parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen mukaisia eivätkä ne saa heikentää paikallista ruokaturvaa eivätkä uhata pienimuotoista kalastusta EU:n ulkopuolisissa maissa saattamalla sitä suoraan kilpailuasetelmaan EU:n alusten kanssa; kehottaa sovittamaan sopimukset yhteen kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman sekä EU:n ympäristövelvoitteiden ja yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden kanssa lisäämällä alakohtaista tukea ja kestävyyttä koskevia määräyksiä ylijäämien, poisheitettyjen saaliiden ja ennalta varautuvan lähestymistavan osalta;
4. korostaa, että covid-19-pandemia ja siitä seurannut talouskriisi ja rajojen sulkeminen sekä Ukrainan tämänhetkinen konflikti ovat tuoneet esiin maailmanlaajuisen ruokajärjestelmän haavoittuvuudet; korostaa ja muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita siitä, että on tärkeää luoda vahvempia yhteyksiä lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin politiikkatoimien välille, jotta voidaan varmistaa covid-19-elpymissuunnitelmien osallistavuus kiinnittäen myös erityistä huomiota haavoittuvimpiin ryhmiin, kuten lapsiin, nuoriin, naisiin, vanhuksiin ja alkuperäiskansoihin;
5. kehottaa EU:ta turvaamaan kehitysmaiden oikeuden ruokaan ja omavaraisuuden keinona saavuttaa ravitsemusturva, vähentää köyhyyttä sekä saavuttaa osallistavat, kestävät ja oikeudenmukaiset globaalit toimitusketjut ja kestävämmät ruokajärjestelmät

samoin kuin tukea paikallisia ja alueellisia markkinoita, kiinnittäen erityistä huomiota naisten harjoittamaan ja perheviljelyyn, jotta voidaan turvata kohtuuhintaisten ja helposti saatavilla olevien elintarvikkeiden tarjonta ja vahvemmat sosiaaliset turvaverkot sen varmistamiseksi, että kaikkein haavoittuvimmillakin on saatavillaan ruokaa myös hätä- tai kriisitilanteissa;

6. palauttaa mieliin, että Ukraina ja Venäjä ovat tärkeitä toimijoita globaaleilla elintarvikkeiden vientimarkkinoilla; toteaa, että sen vuoksi Ukrainalla ja Venäjällä on suhteeton vaikutus tiettyihin maihin, joissa nähdään paljon nälkää, sillä nämä tuovat merkittävän osan vehnästä Ukrainasta tai Venäjältä;
7. korostaa, että hallitusten olisi tässä tilanteessa vältettävä vientikieltoja ja yksilöitävä toimenpiteitä, joilla tuetaan maatalousmarkkinoiden uudelleenjärjestelyä ja niiden sääntelyä lisäämällä niiden avoimuutta ja ottamalla käyttöön uusia sääntöjä, jotta voidaan estää liiallista keinottelua pahentamasta entisestään elintarvikkeiden hintojen epävakautta, ja toteaa, että keinottelu voi erityisesti sodan yhteydessä keinotekoisesti nostaa tukkuhintoja ja johtaa markkinoiden epävakautteen ja vaikuttaa erityisesti kehitysmaihin ja haavoittuvimpiin väestöryhmiin;
8. pitää erittäin valitettavana maatalous- ja elintarvikehyödykkeisiin kohdistuvaa taloudellista keinottelua ja kehottaa komissiota esittämään kiireellisesti ehdotuksia tällaisen keinottelun lopettamiseksi erityisesti sodan yhteydessä, jotta voidaan varmistaa markkinoiden ja maataloustuotannon vakaus; muistuttaa tässä yhteydessä, että kansainvälisten maatalousmarkkinoiden rakenteellinen epävakaus aiheuttaa uhan globaalille ruokaturvalle ja poliittiselle vakaudelle monissa kehitysmaissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan kansainvälisiä sääntöjä, joiden tarkoituksena on lopettaa maatalous- ja elintarvikehyödykkeisiin kohdistuva taloudellinen keinottelu sekä spekulatiiviset käytännöt;
9. muistuttaa, että oikeus ruokaan on ihmisoikeus; peräänkuuluttaa kattavia ja tehokkaita EU:n toimia, joilla seurataan tämän oikeuden täysimääräistä ja asteittaista toteutumista keinona saavuttaa ruokaturva kaikille; on huolissaan heikon ruokaturvan rajusta lisääntymisestä viime vuosina;
10. korostaa, että energiakriisi ja epäsuotuisat ilmastoilmiöt ennen Ukrainan sotaa ovat nostaneet jyrkästi maataloushyödykkeiden hintoja maailmanmarkkinoilla, ja kehottaa tässä yhteydessä lisäämään ja tehostamaan elintarvikeapua, jotta kiireellinen hätäapu ja pidemmän aikavälin ratkaisut voidaan yhdistää paremmin toisiinsa; kehottaa erityisesti komissiota ja EU:n jäsenvaltioita lisäämään rahoitustaan Maailman ruokaohjelmaan ja peräänkuuluttaa toimia, joiden tarkoituksena on ruokajärjestelmiemme muuttaminen tukemalla maataloustuotannon ja jalostuksen monimuotoisuutta ja laatua kumppanimaissa sekä toteuttamalla toimenpiteitä, joilla puututaan rakenteelliseen köyhyyteen ja sitkeään eriarvoisuuteen heikon ruokaturvan taustalla olevina syinä;
11. panee huolestuneena merkille, että Venäjän hyökkäyksellä Ukrainaan on laajemmassa merkityksessäänkin valtavia vaikutuksia, sillä se pahentaa jo ennestään heikkoa ruokaturvaa ja covid-19-pandemian vaikutuksia; on vieläkin huolestuneempi sen vuoksi, että Ukraina on keskeinen peruselintarvikkeiden, kuten vehnän, maissin ja kasviöljyjen, tuottaja; kehottaa komissiota kehittämään kauaskantoisia toimenpiteitä

ruokaturvaa varten ja panemaan ne täytäntöön lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä; muistuttaa, että EU:n on varmistettava, ettei oikeus ruokaan kaikille ole markkinahyödyke; palauttaa mieliin, että nälänhätä on yksi niistä mahdollisista seurauksista, jotka on otettava vakavasti huomioon sodan lopputuloksena, elleivät maailman johtajat ryhdy vastatoimiin;

12. korostaa, että Ukrainan sota osoittaa, miten riippuvaisia alhaisen tulotason maat ovat maailmanmarkkinoista peruselintarvikkeiden toimituksissa, sillä niiden ruokaturva perustuu kouralliseen viljan vientimaita, mikä tekee näistä maista äärimmäisen haavoittuvia markkinahäiriöille ja hinnannousulle; muistuttaa, että ruokkiakseen väestönsä 14 alhaisen tulotason tai alemman keskitulotason maata tuo yli 50 prosenttia vehnästä Venäjältä ja Ukrainasta ja osassa niistä on jo edessään nälänhätää muistuttava tilanne;
13. tähdentää, että voidakseen selviytyä konfliktien aiheuttamista häiriöistä ja säilyttääkseen häiriönsietokykynsä Ukrainasta ja Venäjän federaatiosta tuotavista elintarvikkeista riippuvaisten maiden olisi monipuolistettava elintarviketoimitustensa lähteitä turvautumalla muihin vientimaihin tai olemassa oleviin elintarvikevarastoihin tai parantamalla kotimaisen tuotantoperustansa monipuolisuutta;
14. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita välittömästi paikkaamaan rahoitusvajeen YK:n vuoden 2022 humanitaarisen avun vetoamuksissa Itä-Afrikalle ja Lähi-idälle, sillä näille kahdelle alueelle annettava tuki on tällä hetkellä 99-prosenttisesti alirahoitettua; palauttaa mieliin, että Maailman ruokaohjelmassa on jo jouduttu pienentämään ruoka-annoksia pakolaisille ja muille haavoittuville väestöryhmille Itä-Afrikassa ja Lähi-idässä, mihin ovat syynä rahoituksen puute, hintojen nousu ja hyödykkeiden supistunut tarjonta markkinoilla, niin ikään Ukrainan sodan takia;
15. korostaa, että ruokaa ja ravitsemusta koskevan ohjelmasuunnittelun, johon annetaan runsaasti rahoitusta, olisi oltava pandemian jälkeisten elpymissuunnitelmien ytimessä;
16. kehottaa EU:ta priorisoimaan ruoan ja kestäväen maatalouden kansainvälisessä kehitysohjelmasuunnittelussaan ja varmistamaan rahoituksen saannin paikallisille yhteisöille ja järjestöille; kehottaa EU:ta kumppanuuksissa kehitysmaiden kanssa investoimaan toimenpiteisiin ja interventioihin, joilla turvataan monipuolisten, kohtuuhintaisten, turvallisten, kestävien ja riittävän ravitsevien elintarvikkeiden saanti, koska investoiminen ruokaan ja ravitsemukseen on avainasemassa inhimillisen pääoman ja myös kilpailukyvyn kehittämisessä sekä kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa;
17. korostaa, että toimintapolitiikkojen pitää olla maalähtöisiä, tarpeisiin perustuvia ja tilanteeseen sopivia, koska ruokajärjestelmät ovat hyvin erilaisia; muistuttaa, että etusijalle olisi asetettava lähiruokatuotanto pienviljelijöiden rahoituksen, ihmisoikeuksien suojelun sekä pienmaatalouden järjestelmien, osuuskuntien ja alueellisten toimitusketjujen lujittamisen kautta;
18. huomauttaa, että pienviljelijät ovat tärkeimpiä ruoantuottajia kehitysmaissa ja heillä on keskeinen rooli näiden maiden ruokaturvassa ja ravitsemuksessa; kehottaa EU:ta kehitysavussaan tukemaan ja edistämään erityisesti pien- ja perheviljelyä ja osuuskuntia keskittyen myös ihmisarvoiseen työhön; korostaa, että pienviljelijöiden

maataloustuotantoa edistämällä voidaan tuottaa maailmanmarkkinoille enemmän ruokaa, mikä johtaa alempiin elintarvikehintoihin ja parempiin ruokavaliioihin;

19. muistuttaa, että paikalliset viljelyperinteet yhdistettyinä nykyaikaiseen teknologiaan voivat edesauttaa terveellisen ja ravitsevan ruoan tuotantoa; katsoo, että kehitysmaiden olisi voitava suojella julkista maatalouspolitiikkaansa;
20. korostaa, että lähiruokatuotannolla ja paikallisella kulutuksella, joilla tuetaan pienviljelyä ja taataan oikeudenmukaiset tuottaja- ja kuluttajahinnat, vähennetään maiden riippuvuutta tuonnista ja niiden alttiutta kansainvälisille hinnanvaihteluille;
21. korostaa, että strategiset investoinnit kestäviin maatalouskäytäntöihin voivat olla keskeisessä asemassa varmistettaessa häiriönsietokykyisemmät ja kestävämmät maatalouselintarvikejärjestelmät; korostaa, että EU:n investointien on oltava Agenda 2030:n, Pariisin ilmastopöytäkirjan ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen mukaisia; pitää myönteisinä ja kannustaa kumppanuuksissa kehitysmaiden kanssa tekemään EU:n investointeja agroekologiaan, peltometsäviljelyyn ja viljelyn monipuolistamiseen ja toistaa, että EU:n tukemissa maa-, metsä- tai kalatalouteen tai yrityksiin tehtävissä investoinneissa, jotka vaikuttavat maaperään, nurmialueisiin, metsiin, vesistöihin tai meriin, on noudatettava muun muassa FAO:n ja CFS:n vapaaehtoisia maa- ja luonnonvaraoikeuksien hyvää hallintaa kansallisen ruokaturvan yhteydessä koskevia ohjeistoja sekä FAO:n ja CFS:n vastuullisia investointeja maatalouteen ja ruokajärjestelmiin koskevia periaatteita; tukee EU:n rahoitusta tuottajille ja maatalouselintarvikeyrityksille, jotta ne voivat tehdä vaara-analyysin ja kriittisten hallintapisteiden järjestelmän vaatimusten noudattamisessa tarvittavat investoinnit toteuttamalla toimenpiteitä mahdollisten ruokaturvariskien poistamiseksi;
22. korostaa, että lyhyillä toimitusketjuilla voidaan merkittävässä määrin korjata ruokajärjestelmän nykyisiä puutteita, ja muistuttaa, että ilmastoystävällinen maatalous tarkoittaa muun muassa riippuvuuden vähentämistä fossiilisista polttoaineista, mukaan lukien kemiallisten torjunta-aineiden ja lannoitteiden käyttö;
23. suhtautuu myönteisesti kaikkiin aloitteisiin, joilla pannaan täytäntöön tai vahvistetaan kansallisella tai alueellisella tasolla sellaista maatalouspolitiikkaa, jolla pyritään varmistamaan suurempi elintarvikeomavaraisuus ja edistetään kehitysmaiden siirtymää kohti suurempaa omavaraisuutta, jolloin lisätään viljelijöiden vastuuta, omavastuullisuutta ja riippumattomuutta kestävien maatalouselintarvikejärjestelmien ja entistä omavaraisten tuottajajärjestelmien luomisessa; kehottaa keskittymään maataloutta koskevissa toimissa siihen, että varmistetaan kehitysmaiden oikeus ruokaturvaan täydennyksenä oikeudelle ruokasuvereniteettiin²⁰ sekä tehostetaan niiden valmiuksia vastata väestönsä ravinnontarpeeseen;

²⁰ Ruokasuvereniteetilla tarkoitetaan Via Campesinan määritelmän mukaisesti ”ihmisten oikeutta terveelliseen ja kulttuurisesti sopivaan ruokaan, joka on tuotettu ekologisesti kestävällä tavalla, ja heidän oikeuttaan määritellä omat ruoka- ja maatalousjärjestelmänsä”. Ruokaturva toteutuu Maailman ruokaturvakomitean mukaan silloin, kun ”kaikilla ihmisillä kaikkina aikoina on fyysiset ja taloudelliset mahdollisuudet saada riittävästi turvallista ja ravitsevaa ruokaa, joka vastaa heidän ruokatuotantonsa ja mahdollistaa aktiivisen ja terveen elämän”.

24. korostaa, että on tärkeää suojella ja edistää paikallisyhteisöjen oikeutta käyttää ja hallita luonnonvaroja, kuten maata ja vettä; pitää valitettavana, että maananastus on yleistä monissa kehitysmaissa; huomauttaa, että se on häikäilemätön käytäntö, joka heikentää ruokaturvaa ja ruokasuvereniteettia ja vaarantaa maaseutuyhteisöjen selviytymisen;
25. toteaa, että esimerkiksi laiduntamisoikeudet ja yhteislaitumet ovat perinteisiä maankäyttöoikeuksia, jotka perustuvat tapaoikeuteen eivätkä asiakirjoin vahvistettuihin omistusoikeuksiin; painottaa kuitenkin, että näiden tapaoikeuteen perustuvien oikeuksien suojeleminen on keskeisen tärkeää maaseudun väestölle;
26. kehottaa puuttumaan paikallaan pysyvän maatalousväestön ja kiertävien paimentolaisyhteisöjen välisiin sosiaalisiin jännitteisiin erityisesti alueilla, joilla on etnis-uskonnollisia konflikteja;
27. on syvästi huolissaan siitä, että kehitysmaat ovat hyvin riippuvaisia elintarvikkeiden tuonnista varsinkin EU:sta, erityisesti tapauksissa, joissa tuodut elintarvikkeet ovat tuettuja tuotteita, joiden alhaiset hinnat aiheuttavat haitallista kilpailua paikalliselle pienviljelylle;
28. korostaa tarvetta suojella viljelijöiden oikeuksia geenivarojen säilyttämiseksi ruokaturvaa ja ilmastonmuutokseen sopeutumista varten; kehottaa komissiota sen kehitysapu- ja kauppa- ja investointipolitiikan yhteydessä tukemaan viljelyjärjestelmiä, joissa noudatetaan elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan kansainvälisen sopimuksen määräyksiä, ja toteaa, että tällä sopimuksella turvataan viljelijöiden oikeudet säilyttää, valvoa, suojella ja kehittää omia siemeniä ja perinteistä tietoa;
29. korostaa tarvetta tehdä johdonmukaisesti yhteistyötä eri maiden, kansainvälisten ja alueellisten järjestöjen, yksityisen sektorin, viljelijöiden ja pienviljelijöiden sekä paikallisen kansalaisyhteiskunnan ja paikallisyhteisöjen kanssa, jotta voidaan tukea tilannekohtaisten, toteuttamiskelpoisten ja vahvojen kansallisten ravitsemustavoitteiden suunnittelua, täytäntöönpanoa ja seurantaa; tunnustaa kansalaisyhteiskunnan keskeisen roolin erityisesti pienviljelijöiden tavoittamisessa luomalla heille yhteyksiä koulutukseen, resursseihin, markkinoihin ja arvoketjuihin;
30. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää asettaa etusijalle äitien ja imeväisten ravitsemustarpeet, jotta voidaan taata vahva ja häiriönsietokykyinen ruokaturva, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan kansallisia viranomaisia kehitysmaissa ravitsemuspalvelujen integroimisessa terveydenhuoltojärjestelmiin niin, että voidaan puuttua aliravitsemukseen sen kaikissa muodoissa ja varmistaa ravitsemuspalvelujen jatkuvuus, erityisesti akuutin aliravitsemuksen varhainen havaitseminen ja yhteisölähtöinen hoito sekä sylilasten ja pienten lasten ruokinta sekä siihen liittyvät äitien ravitsemusohjelmat; on tässä yhteydessä ilahtunut SUN-liikkeen saavutuksista ja sen tekemästä työstä;
31. kehottaa EU:ta suojelemaan pienviljelijöiden maaresurssien ja muiden resurssien, mukaan lukien viljelijöiden siemenet, saatavuutta ja hallintaa, veden saantia sekä pääsyä infrastruktuuriin, joka liittyy maaseutuyhteisöt alueellisiin markkinoihin, mukaan lukien kaupunkialueet;

32. kehottaa EU:ta varmistamaan tietämyksen ja teknisten innovaatioiden asianmukaisen rahoituksen ja yhteiskehittämisen viljelijälähtöisen tutkimuksen kautta, mukaan lukien tuki pienviljelijöiden järjestöille ja naisten yhdistyksille sekä niiden yhteiselle jalostus- ja kaupanpitämistoiminnalle;
33. kehottaa komissiota luomaan tiiviitä yhteyksiä kumppanimaihin maataloutta koskevan tietämyksen vaihtamiseksi; korostaa Euroopan maatalousalan asiantuntemusta ja painottaa tarvetta asettaa etusijalle maatalouden tutkimus- ja innovaatiokumppanuudet, myös Horisontti Eurooppa -puiteohjelman kautta, ja vauhdittaa vastuullisia ja eettisiä innovaatioita kestävien maatalouskäytäntöjen edistämiseksi, jotta satomääriä ja tilojen tuotantoa voidaan kasvattaa; kehottaa tältä osin tukeutumaan oikeudenmukaisessa siirtymässä enemmän perinteiseen paikalliseen tietämykseen, erityisesti maatalouskäytäntöjen, kalastuksen ja metsien suojelun osalta, ja näin lisäämään paikallisten ihmisten ja yhteisöjen vaikutusmahdollisuuksia;
34. panee merkille budjettituesta saadut myönteiset tulokset, joita kuvataan ravitsemusta koskevan toimintasuunnitelman kuudennessa tilannekatsauksessa, ja huomauttaa, että kyseessä on mekanismi kestäviä, vaikuttavia ja maalähtöisiä ravitsemusinvestointeja varten;
35. kehottaa EU:ta sisällyttämään maailmanlaajuiset ja kansalliset ravitsemustavoitteet asiaankuuluviin kehitysohjelmiin ja maakohtaisiin strategioihin; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita vauhdittamaan pitkän aikavälin taloudellisia investointeja ruoka- ja ravitsemusturvaan ja kestävään maatalouteen, kalatalouteen ja vesiviljelyyn sekä kannustamaan kumppanimaita, jotta nämä investoisivat enemmän näihin aloihin kansallisista talousarvioistaan;
36. kehottaa EU:ta priorisoimaan ruokaturvan, biologisen monimuotoisuuden suojelun ja kestäväen maatalouden kansainvälisessä kehitysohjelmasuunnittelussaan kumppanimaiden kanssa siten, että otetaan huomioon niiden erityiset paikalliset tarpeet ja varmistetaan samalla rahoituksen saanti niitä tukeville paikallisille yhteisöille ja järjestöille; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita arvioimaan ja seuraamaan yhdessä kansalaisyhteiskunnan kanssa investointejaan sen varmistamiseksi, että niillä konkreettisesti torjutaan köyhyyttä ja heikkoa ruokaturvaa;
37. korostaa EU:n roolia mahdollistajana muuttaessa globaaleja ruokajärjestelmiä siten, että niiden häiriönsietokyky paranee ja niistä tulee kestävämpiä ja oikeudenmukaisempia; korostaa, että Pellolta pöytään -strategia on kunnianhimoinen EU:n toimintakehys, jolla edistetään kestävämpää ja häiriönsietokykyisempää EU:n maatalouselintarvikejärjestelmää ja tuetaan maailmanlaajuisia oikeudenmukaista siirtymää kestäviin maatalouselintarvikejärjestelmiin, jotka hyödyttävät ihmisiä, luontoa ja talouskasvua ja joilla suojellaan luonnonvaroja biodiversiteettistrategian tavoitteiden mukaisesti; palauttaa mieliin Pellolta pöytään -strategian tavoitteen vähentää viljelijöiden riippuvuutta ulkoisista tuotoksista;
38. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita noudattamaan edelleen täysin ilmastoa ja biologista monimuotoisuutta koskevia kansainvälisiä sitoumuksiaan, vihreän kehityksen ohjelmaa ja Pellolta pöytään -strategiaa ja panemaan sen mukaisesti täytäntöön ilmastomuutokseen sopeutumista koskevat IPCC:n suositukset, erityisesti tilanteessa,

jossa pandemiakriisi ja Ukrainan sota ovat osoittaneet, kuinka alttiita maailman elintarvikemarkkinat ovat häiriöille;

39. kehottaa komissiota vauhdittamaan toimia, joilla kumppanimaita autetaan vähentämään pienikasvuisten alle viisivuotiaiden lasten määrää 7 miljoonalla vuoteen 2025 mennessä, ravitsemusta koskevan EU:n toimintasuunnitelman sitoumuksen mukaisesti;
40. kehottaa EU:ta edelleen tukemaan kumppanimaita siinä, että kouluikäisten lasten saatavilla olisi taas monipuolisia ja ravitsevia elintarvikkeita kouluateriaohjelmien kautta, ja samalla edistämään paikallisesti ja kestävästi tuotettua ruokaa sekä kiinnittämään erityistä huomiota haavoittuvimmassa asemassa oleviin lapsiin; korostaa lisäksi julkisten hankintojen ohjelmien hyödyllisyyttä pyrittäessä edistämään julkista tukea sille, että hankintoja tehdään pienviljelijöiltä ja paikallisilta tuottajilta, kun ostetaan ravitsevia elintarvikkeita jakelua varten;
41. suhtautuu myönteisesti komission ja useiden jäsenvaltioiden tukeen kouluruokakoalitiolle ruokajärjestelmähuippukokouksen jatkotoimena; toteaa, että on tärkeää varmistaa, että ravitsemuksellisiin toimiin ja muihin terveydellisiin toimiin kehitysmaissa yhdistetään ravitsemuksen huomioon ottavia toimintatapoja;
42. muistuttaa, että peräti 811 miljoonaa ihmistä maailmassa näkee nälkää ja että noin kaksi miljardia ihmistä on kroonisesti aliravittuja, etenkin Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja Aasiassa, sillä heiltä puuttuu tärkeitä vitamiineja ja kivennäisaineita; palauttaa mieliin, että nämä vaikutukset ovat erityisen tuhoisia lapsille heidän tuhannen ensimmäisen elinpäivänsä aikana, sillä jos heillä on puutetta olennaisista hivenravinteista, kuten A-vitamiinista, raudasta tai sinkistä, nämä vaikutukset kestävät koko eliniän heikentäen fyysistä kasvua ja henkistä kehitystä, jolloin ne eivät vaikuta vain yksittäisiin ihmisiin vaan kokonaisesti talouksiin; korostaa, että nälkä ja aliravitsemus ovat sen vuoksi suurimpia kehityksen esteitä;
43. panee tyytyväisenä merkille EU:n kasvua edistävää ravitsemusta käsitelleessä huippukokouksessa antaman lupauksen investoida 2,5 miljardia euroa vuosina 2021–2024 aliravitsemuksen torjuntaan; kehottaa EU:ta osoittamaan johtajuutta tämän tavoitteen saavuttamisessa;
44. huomauttaa, että covid-19-pandemia on tuonut esille kytkökset ihmisten, kasvien ja eläinten terveyden, ympäristön terveyden ja ruokaturvan välillä; toteaa, että myös eläimiin ja kasveihin vaikuttavat taudit heikentävät edelleen ruokaturvaa, kun ne katkaisevat elintarviketoimituksia maailmanlaajuisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhdistämään voimansa kansainvälisen yhteisön kanssa yhteinen terveys -periaatteen pohjalta, jotta voidaan suunnitella uudelleen ruokajärjestelmiä, parantaa niiden häiriönsietokykyä ja saavuttaa parempi terveys ja ruokaturva kaikille;
45. palauttaa mieliin, että tutkimusten mukaan ruokajärjestelmiä muuttamalla voitaisiin saada takaisin 12 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria niistä rahoista, jotka maailmassa käytetään ruoan piilokustannuksiin, ja että kohdentamalla uudelleen osa näistä varoista voitaisiin olla aiheuttamatta enempää vahinkoa ympäristölle ja ihmisten terveydelle, kun näin voitaisiin pikemminkin auttaa lisäämään sitoumuksia sopeutumisrahoitukseen, kuten jäsenvaltiot ja johtajat kehottivat tekemään COP26-kokouksessa Glasgow'ssa;

46. muistuttaa, että ilmastonmuutos lisää ruokatuotantoon ja ruoan saatavuuteen kohdistuvaa painetta erityisesti haavoittuvilla alueilla ja heikentää ruokaturvaa ja ravitsemusta; nostaa esille IPCC:n vuoden 2022 raportin päätelmät, joiden mukaan ilmaston lämpeneminen heikentää vähitellen maaperän terveyttä ja ekosysteemipalveluja, kuten pölytystä, lisää tuholaisien ja tautien aiheuttamia paineita ja vähentää merieläinten biomassaa, mikä taas haittaa ruokatuotantoa monilla alueilla maalla ja valtamerissä; on ilahtunut sen suosituksesta sopeutua ilmastonmuutokseen edistämällä agroekologisia periaatteita ja käytäntöjä, peltometsätaloutta, yhteisölähtöistä sopeutumista, ekosysteemilähtöistä hoitoa kalastuksessa ja vesiviljelyssä sekä muita lähestymistapoja, jotka yhdessä luontaisten prosessien kanssa tukevat ruokaturvaa, ravitsemusta, terveyttä ja hyvinvointia;

Häiriönsietokyvyn parantaminen tulevien häiriöiden varalta

47. muistuttaa, että häiriönsietokyvyn parantamisessa on otettava huomioon konfliktien ja luonnonkatastrofien, varsinkin kuivuuden, hirmumyrskyjen ja tulvien, sekä terveystieteiden, luontokadon, rakenteellisen eriarvoisuuden ja talouden häiriöiden kasvava esiintymistiheys ja voimakkuus ja se, että niillä on usein moninaisia yhteisvaikutuksia kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin; korostaa, että strategiset investoinnit kestäviin maatalouskäytäntöihin voivat olla keskeisessä asemassa varmistettaessa häiriönsietokykyisemmät ja kestävämmät maatalouselintarvikejärjestelmät;
48. kehottaa EU:ta edistämään ennustettavaa, erityistä ja kohdennettua rahoitusta ennakoiviin ja varhaisvaiheen toimiin, joiden tavoitteena on ehkäistä heikkoa ruokaturvaa, vähentää sen vaikutuksia ja kiinnittää enemmän huomiota paikallislähtöiseen sopeutumiseen ja häiriönsietokykyyn sekä rahoittaa näitä; kehottaa EU:ta lujittamaan toimeentulon turvaamiseen tarkoitettuja ohjelmia, jotta voidaan tukea ruokaturvaa ja varmistaa ihmisten kyky huolehtia toimeentulostaan ja näin parantaa omaa hyvinvointiaan samoin kuin tulevien sukupolvien hyvinvointia; kehottaa EU:ta suojelemaan pienviljelijöiden maaresurssien ja muiden resurssien, mukaan lukien viljelijöiden siemenet, saatavuutta ja hallintaa sekä pääsyä infrastruktuuriin, joka liittyy maaseutuyhteisöt alueellisiin markkinoihin, mukaan lukien kaupunkialueet;
49. huomauttaa, että ruokaturvalla on myönteinen vaikutus koko väestön häiriönsietokykyyn ja se auttaa ihmisiä selviytymään paremmin häiriöistä, ääri-ilmiöistä ja pitkittyneistä kriiseistä;
50. kehottaa komissiota tarkastelemaan nykyisiä kriisinhallintasuunnitelmia, erityisesti ruokatuotannon osalta;
51. korostaa, että ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevissa strategioissa olisi pyrittävä vähentämään ruokahävikkiä ja elintarvikejätettä; muistuttaa, että vähiten kehittyneillä ja alhaisen tulotason mailla on runsaasti mahdollisuuksia vähentää elintarvikejätettä investoimalla enemmän varastointi-, pakkaus- ja kuljetusinfrastruktuuriin; painottaa kiertotalouden täytäntöönpanon merkitystä maatalouden tuotantojärjestelmissä, jotta lisätään niiden kestävyttä ja resurssitehokkuutta ja vähennetään mahdollisimman paljon ruokahävikkiä ja elintarvikejätettä; kehottaa komissiota ja kaikkia jäsenvaltioita laatimaan ja panemaan täytäntöön elintarvikejätteen syntymistä ehkäiseviä ohjelmia,

joihin sisältyy lyhyiden elintarvikeketjujen edistäminen, jotta voidaan pienentää elintarvikejätteen syntymisriskiä; korostaa, että on tärkeää kehittää toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä oleva maailmanlaajuinen tietokanta, jossa pidetään kirjaa toimitusvarastoista, erityisesti viljavarastoista, ja pitää se ajan tasalla, jotta voidaan luoda perusta järjestelmälle, jolla varmistetaan jatkuva ruokaturva asianmukaisella tasolla ja minimoidaan elintarvikejäte;

52. korostaa, että ruokaturva edellyttää ilmastotavoitteiden saavuttamista, luontokadon torjumista ja terveiden maa-, rannikko- ja meriekosysteemien varmistamista; huomauttaa, että sen vuoksi on olennaisen tärkeää torjua muovisaastetta ja hajakuormitusta;
53. korostaa, että biopolttoaineiden tuotanto vaikuttaa ruokaturvaan, sillä se siirtää pois ruokatuotannosta maataloushyödykkeitä, kuten viljoja, soijaa, rapsiöljyä, maissia ja sokeriruokoa; katsoo, että on ratkaisevan tärkeää varmistaa joustavampi ja paremmin koordinoitu biopolttoainepolitiikka kansainvälisellä tasolla, kun halutaan optimoida elintarvikkeiden käyttötarkoitukset, jolloin voidaan myös hyötyä tämän vaihtoehdoisen mahdollisuuden vakauttavasta potentiaalista; kehottaa EU:ta asettamaan ruokatuotannon ravintokasveista tapahtuvan biopolttoaineiden tuotannon edelle, kunnioittaen samalla jätehierarkiaa ja ottaen huomioon kaskadikäytön periaatteen, jotta voidaan turvata elintarvikkeiden lisätoimitukset ja vakauttaa maailmanlaajuiset elintarvikehyödykkeiden markkinat;
54. panee merkille Afrikan ja Euroopan välisten strategisten yhteyksien merkityksen ja sen, että ne perustuvat maaseudun muutosta koskevassa Afrikan unionin ja EU:n toimintaohjelmassa saavutettuun edistykseen; palauttaa mieliin EU:n ja Afrikan turvallisuusyhteistyöstä Sahelin alueella, Länsi-Afrikassa ja Afrikan sarvessa 16. syyskuuta 2020 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman, jossa muistutettiin, että heikko ruokaturva on usein yhtenä perimmäisenä syynä terrorismiin ja aseellisiin konflikteihin; kehottaa sen vuoksi sisällyttämään humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhanrakentamisen muodostaman kokonaisuuden kaikilta osin turvallisuusstrategioihin kolmansissa maissa, mikä edellyttää, että tuetaan peruspalvelujen järjestämistä, ruokaturva mukaan lukien, yhdessä paikallisyhteisöjen kanssa;
55. palauttaa mieliin, että Suuri vihreä muuri -aloitteessa Afrikan Sahelin alueella aiotaan vuoteen 2030 mennessä ennallistaa 100 miljoonaa hehtaaria tällä hetkellä pilaantunutta maata, sitoa 250 miljoonaa tonnia hiiltä ja luoda 10 miljoonaa työpaikkaa maaseudulla ja että näillä toimilla yhdessä on tarkoitus tukea 15:tä yhteensä 17:stä kestävästä kehityksen tavoitteesta, vähentää köyhyyttä ja nälkää, kehittää paikallista ilmastokestävyyttä, parantaa terveyttä ja hyvinvointia, luoda työpaikkoja ja vauhdittaa talouskasvua;
56. kehottaa EU:ta laajentamaan kansallisille sosiaalisen suojelun järjestelmille annettavaa tukea, mukaan lukien käteisperusteinen ja häiriöihin varautuva toimeentulotuki, jotta voidaan puuttua tuloeroihin konfliktisensitiivisellä tavalla ja vahingon välttämisen periaatetta noudattaen, ja suojelemaan haavoittuvimmassa asemassa olevien ihmisten ruoan saantia lisäämällä heidän ostovoimaansa;

57. tukee rahoitusvälineen perustamista Afrikan maiden auttamiseksi kuromaan umpeen nykyinen rahoitusvaje, jotta ne voivat kiireellisesti kehittää sosiaalisen suojelun järjestelmiä, joko tulevan globaalin työpaikkojen ja sosiaalisen suojelun kiihdytinohjelman tai globaalin sosiaalisen suojelun rahaston perustamisen kautta;
58. korostaa, että on tärkeää tukea ja edistää tietämyksen jakamista ja vertaisoppimista esimerkiksi viljelijöiden kesken ja yritysten välillä tuotannon, jalostuksen ja markkinoinnin aloilla; korostaa maatalous- ja elintarvikealojen keskeistä merkitystä taloudessa sekä ihmisarvoisten ja kestävien työtilaisuuksien tarjoamisessa maaseudulla; korostaa, että useimmissa tapauksissa on kyse pien- ja perhetiloista; toteaa, että on tärkeää edistää ja tehostaa toimenpiteitä ja välineitä, joilla tuetaan tuotteiden laadun parantamista, tuotteiden monipuolistamista, maatalouskäytäntöjen kestävästä nykyaikaistamista, turvallisia työoloja ja maanviljelijöiden selviytymiskyvyn vahvistamiseksi toteutettavia toimia;
59. huomauttaa, että sukupuolten eriarvoisuus rajoittaa maatalouden tuottavuutta ja tehokkuutta ja siten heikentää kehitystä; muistuttaa, että naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisääminen on ratkaisevan tärkeää ravitsemuksen, terveyden ylläpitämisen, ruokaturvan ja häiriönsietokyvyn parantamisen kannalta; huomauttaa, että naisten ja tyttöjen aseman vahvistaminen on yhä haaste maataloudessa sekä ruoka- ja ravitsemusturvan kannalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan naisten yrittäjyyttä, työllistymistä ja poliittista edustusta, varmistamaan sukupuolinäkökulman sisällyttämisen ruokaturvan hallintaan ja varmistamaan naisten, myös syrjittyihin vähemmistöihin kuuluvien naisten, osallistumisen tämän alan päätöksentekoprosessiin;
60. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita pyrkimään varsinkin kehitysavun kautta puuttamaan syrjintään, jota naiset kohtaavat, erityisesti kun on kyse naisviljelijöiden maan, tuotantoresurssien ja rahoituspalvelujen saannista; muistuttaa, että esimerkiksi Afrikassa naiset tekevät miltei puolet maataloustyöstä mutta naisviljelijät ovat useimmiten pien- tai kotitarveviljelijöitä, joiden saatavilla ei ole tarvittavia tietoja, lainoja, maata, resursseja tai teknologiaa; kannustaa parantamaan naisten ja tyttöjen perintöoikeuksia ja kehottaa EU:ta tukemaan kumppanimaita erityisesti kun on kyse naisten täysimääräisten maa- ja metsätalouden tunnistamisesta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään sukupuolijärjestystä muuttavia lähestymistapoja maatalous-, kalastus- ja ruokajärjestelmiin maaseudun naisille tarkoitetulla valmiuksien kehittämisellä, erityisillä toimintapoliittisilla uudistuksilla, joilla maanhallintalaeista pyritään tekemään oikeudenmukaisempia, sekä taloudelliseen voimaannuttamiseen ja rahoituksen saantiin keskittyvillä erityisaloitteilla, kuten sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevassa kolmannessa toimintasuunnitelmassa todettiin;
61. huomauttaa, että maaseudun naiset tuottavat yli puolet maailman elintarvikkeista rakenteellisista haitoista huolimatta; korostaa, että on kiireellisesti parannettava maaseudun naisten pääsyä ja hallintaa maan, tuotantoresurssien, omaisuuden ja markkinoiden suhteen, sillä se on välttämätön edellytys ruokaturvan parantamiseksi maailmanlaajuisesti; kehottaa EU:ta kiinnittämään erityistä huomiota maaseudun naisiin ja heidän taloudelliseen, sosiaaliseen ja poliittiseen voimaannuttamiseensa; palauttaa mieliin CFS:n vapaaehtoiset maa- ja luonnonvaraoikeuksien hyvää hallintaa koskevat ohjeistot ja pitää niitä hyvänä välineenä, jonka avulla voidaan puuttua esteisiin

tavanomaisissa ja perinteisissä perimysjärjestelmissä ja varmistaa, että naiset ovat paremmin tietoisia lakisääteisistä oikeuksistaan²¹;

62. muistuttaa, että investoinneilla tilatason maatalouden biologiseen monimuotoisuuteen on strategista merkitystä, kun halutaan varmistaa terveellinen ruokavalio, ruokavalion laatu ja monipuolistaminen sekä riittävä ravinteiden saanti; korostaa, että erityisesti naisilla ja tytöillä on suurempi todennäköisyys saavuttaa minimaalisesti monimuotoinen ja hivenravinteiden suhteen riittävä ruokavalio maatalouden monipuolistamisen ja erilaisten ravintokasvien kotitarvetuotannon kautta²²;
63. muistuttaa maaseudun muutoksen ja paikallisten, alueellisten ja avointen arvoketjujen vahvistamisen merkityksestä kestävien työpaikkojen luomiselle, ihmisoikeuksien loukkausten välttämiseksi ja ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi; korostaa, että nuoria ja naisia on autettava erityisesti koulutuksen, lainansaannin ja markkinoille pääsyn kautta; kehottaa ottamaan heidät mukaan maatalouspolitiikan muotoiluun ja tukemaan kollektiivisia toimia pientuottajajärjestöjen kautta;
64. muistuttaa, että aliravitsemuksen uhatessa koulutus ja valitus ovat välttämätön edellytys kestäväälle elämäntavalle ja menestykselle yhteiskunnalle;
65. on tyytyväinen Maailman ruokaturvakomitean meneillään olevaan työhön, joka koskee sen vapaaehtoisia sukupuolten tasa-arvoa sekä naisten ja tyttöjen voimaannuttamista koskevia ohjeistoja ruokaturvan ja ravitsemuksen yhteydessä;
66. palauttaa mieliin, että muiden tekijöiden ohella ilmastonmuutos ja luontokato uhkaavat kykyämme varmistaa globaali ruokaturva ja aiheuttavat lisäpainetta jo hauraille ruokajärjestelmille peräänkuuluttaa ympäristön kannalta järkevää ruokatuotantoa, kuten agroekologiaa ja ilmastokestävää sopeutumista, sekä luonnon ekosysteemien säilyttämistä ja ennallistamista, jotta voidaan vähentää ilmastoriskejä, kohdata ilmastokriisi, pysäyttää luontokato ja siten lujittaa kestävien maatalouselintarvikejärjestelmien häiriönsietokykyä; pyytää tältä osin komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan kumppanimaita, kun nämä ottavat käyttöön kestäviä maatalouskäytäntöjä ja innovatiivisia ratkaisuja, mukaan lukien päästökauppajärjestelmän huutokaupoista ja CBAM-todistuksista saatavien tulojen käyttö niiden ilmastokestävyys-, sopeutumis- ja hillintävalmiuksien parantamiseksi siten, että tavoitteena on kehittää entistä kestävämpiä ruokajärjestelmiä;
67. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että uudesta NDICI-välineestä myönnettävään rahoitukseen sisältyy ihmisoikeusperustainen lähestymistapa, jossa paikallisyhteisöt ja alkuperäiskansat ovat keskeisessä asemassa ilmasto-, ympäristö- ja kehitystoimissa; katsoo, että on tärkeää kiinnittää erityistä huomiota pienviljelijöihin, joilla on yleensä heikommat valmiudet sopeutua ilmastonmuutoksen vaikutuksiin; pitää tässä suhteessa myönteisenä tulevaa YK:n toimintasuunnitelmaa, jonka tavoitteena on saavuttaa äärimmäisiä sääoloja ja ilmastonmuutosta koskevien

²¹ <https://www.oxfam.org/en/empowering-women-farmers-end-hunger-and-poverty>

²² Jones, Andrew D; Creed-Kanashiro, Hilary; Zimmerer, Karl S.; De Haan, Stef; Carrasco, Miluska; Meza, Krysty; Cruz-Garcia, Gisella S.; Tello, Milka; Amaya, Franklin Plasencia; Marin, R Margot; ja Ganoza, Lizette. 2018. "Farm-level agricultural biodiversity in the Peruvian Andes is associated with greater odds of women achieving a minimally diverse and micronutrient adequate diet." *Journal of Nutrition* 148(10): 1625-1637.

varhaisvaroituspalvelujen yleismaailmallinen kattavuus seuraavien viiden vuoden aikana ja jonka Maailman ilmatieteellinen järjestö aikoo esittää YK:n ilmastokokouksessa (COP27) Egyptissä; palauttaa mieliin, että YK:n ruokajärjestelmähuippukokouksen erityislähettiläs painotti ilmaston ja ruoan välistä syvällistä yhteyttä;

68. kehottaa komissiota antamaan tukea kehitysmaille, jotta voidaan kehittää ja suojella niiden arkoja ja kehittymässä olevia teollisuudenaloja, edistää ruokaturvaa, tukea ilmastonmuutoksen hillintää maataloudessa sekä täyttää EU:n ja kansainväliset kestävyysnormit niiden maataloustuotteiden viennissä;
69. katsoo, että on tärkeää auttaa kehitysmaita ottamaan käyttöön maatalous- ja elintarvikepolitiikkoja, joiden avulla voidaan täyttää maiden nopeasti kasvavien väestöjen tarpeet; korostaa, että ruokaturvaa koskevan toimintapolitiikan ensisijaisena tavoitteena on oltava tarjota riittävä määrä ravitsevia, turvallisia ja kohtuuhintaisia elintarvikkeita ympäri vuoden maan väestölle kestäväällä tavalla ja taata kohtuullinen tulo- ja elintaso viljelijöille; panee merkille, että kautta yhteisen maatalouspolitiikan historian vientitukien poistaminen ja suorien tukien irrottaminen tuotannosta ovat merkittävästi pienentäneet polkumyynnin riskiä kolmansien maiden markkinoilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan lisää tukea maatalouden kehittämiseen, jolla pystytään varmistamaan ruokaturva kehitysmaissa, ja lisäämään määrätietoisesti investointejaan alueelliseen maaseudun kehittämiseen;
70. korostaa, että ruokajärjestelmät ovat merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjen aiheuttajia; huomauttaa, että ruokajärjestelmien ilmastokestävyuden parantaminen edellyttää ilmastonmuutokseen sopeutumisen ja katastrofiriskien vähentämisen ja hallinnan sisällyttämistä lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin politiikkatoimiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan kehitysmaita tässä prosessissa;
71. kehottaa EU:ta suojelemaan pienviljelijöiden maaresurssien ja muiden resurssien, mukaan lukien siemenet, infrastruktuuri ja vesi, saatavuutta ja hallintaa;
72. kehottaa EU:ta varmistamaan julkiset hankinnat, joissa suositaan paikallista agroekologista tuotantoa, pienimuotoiseen tuotantoon soveltuvat elintarvikeeturvallisuussäännöt, kotimaan markkinoiden suojaamisen halvoilta tuontituotteilta sekä kuluttajien valistuksen ja sosiaalisen suojelun ravitsevan lähiruoan kulutuksen lisäämiseksi;
73. kehottaa EU:ta rätätälöimään naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen – Globaali Eurooppa mukaista ohjelmasuunnitteluaan siten, että tuetaan aktiivisesti maailmanlaajuisista siirtymistä kestäviin ruokajärjestelmiin, jotka tarjoavat mahdollisuuden noudattaa kohtuuhintaista, terveellistä ja ravitsevaa ruokavaliota ja ovat oikeudenmukaisia, häiriönsietokykyisiä, oikeusperustaisia ja ekologisesti kestäviä, joissa kiinnitetään erityistä huomiota naisten tarpeisiin ja joilla vähennetään ruokatuotannon maan- ja vedenkäyttöön kohdistuvia paineita;
74. painottaa, että ilmastonmuutoksella on kriittinen kielteinen vaikutus ruokaturvaan kehitysmaissa ja että ilmastonmuutokseen sopeutuminen on välttämätöntä, jotta voidaan varmistaa häiriönsietokykyiset ja kestävät ruokajärjestelmät; pitää valitettavana, etteivät kehittyneet maat ole pitäneet vuoden 2009 Kööpenhaminan sopimuksessa tekemäänsä

sitoumista tarjota ilmastotoimiin kehitysmaissa, varsinkin sopeutumistarpeita varten, ennakoitavaa ja riittävää rahoitusta, jonka olisi pitänyt ylittää 100 miljardiin dollariin vuonna 2020; kehottaa EU:ta lisäämään ilmastorahoitusta NDICI – Globaali Eurooppa -välineen ulkopuolella, myös käyttämällä kunnianhimoisesti päästökauppajärjestelmän huutokaupoista ja CBAM-todistuksista saatavia tuloja;

75. kehottaa komissiota tukemaan agroekologista siirtymää kumppanimaissa, jotta voidaan turvata ravitseva, turvallinen, monipuolinen ja kohtuuhintainen ruoka kaikille ympäri vuoden siten, että säilytetään biologista monimuotoisuutta, lisätään ilmastokestävyttä ja lujitetaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta vähentämällä sosiaalista eriarvoisuutta; kehottaa komissiota tukemaan lähiruokaverkostojen kehittämistä, jotta voidaan taata paikallinen tuotanto ja kulutus, joilla edistetään paikallisten työpaikkojen luomista, taataan oikeudenmukaiset tuottaja- ja kuluttajahinnat sekä vähennetään maiden riippuvuutta tuonnista ja niiden alttiutta kansainvälisille hinnanvaihteluille;
76. korostaa, että EU:n investointien ja toimien olisi perustuttava tiukkoihin ennakoarviointeihin, täyteen avoimuuteen sekä kaikkien niiden sidosryhmien osallistumiseen, joihin kyseiset investoinnit ja toimet vaikuttavat, kansalaisyhteiskunnan järjestöt mukaan lukien, jotta voidaan suunnitella tasapuolisia toimia ja vahvistaa valmiuksia kansallisella ja paikallisella tasolla, mukaan lukien valtiosta riippumattomat toimijat; kehottaa ottamaan huomioon tarpeen toteuttaa tilannekohtaisia toimenpiteitä, jotta voidaan luoda kestävämpiä maatalous- ja ruokajärjestelmiä kumppanimaissa;
77. kehottaa tarkistamaan ravitsemusta koskevaa EU:n toimintasuunnitelmaa, jotta voidaan käsitellä kaikkia aliravitsemuksen muotoja humanitaarisessa ja kehityskontekstissa ja sisällyttää siihen uusia, kunnianhimoisia poliittisia ja taloudellisia sitoumuksia;
78. toteaa, että 45 miljoonaa alle viisivuotiasta lasta kärsii akuutista aliravitsemuksesta johtuvasta riutumisesta eli he painavat pituuteensa nähden vähän; palauttaa mieliin, että liikapaino ja lihavuus aikuisten, murrosikäisten ja lasten keskuudessa ovat kasvamassa ennätyslukemiin, sillä ne koskettavat maailmassa kahta miljardia ihmistä, joista 70 prosenttia asuu alhaisen ja keskitulotason maissa; muistuttaa, että liikapaino ja lihavuus ovat yhteydessä ruokavalioon liittyvien sairauksien ja ei-tarttuvien tautien riskiin, sillä virheravitseminen on haaste kaikille maille niiden kehitysvaiheesta riippumatta; toteaa, että monissa maissa on sen vuoksi nyt ”kaksinkertainen rasite” eli vähintään kahden tyyppistä virheravitsemusta, jossa aliravitsemusta sekä liikapainoa ja lihavuutta esiintyy samanaikaisesti; kehottaa komissiota tarkistamaan vuoden 2010 ruokaturvan toimintakehystä ja vuoden 2013 ravitsemuksen toimintakehystä, kuten EU:n jäsenvaltiot kehottivat tekemään vuonna 2018 annetuissa neuvoston päätelmissä maailmanlaajuisen elintarvike- ja ravitsemusturvan vahvistamisesta;
79. kehottaa komissiota varmistamaan, että ravitseminen otetaan kaikilta osin huomioon aina, kun EU investoi maatalouteen, talouskehitykseen, ilmastosuojeluun ja ilmastomuutokseen sopeutumiseen, terveyden suojeluun sekä terveydenhuoltoalalle ja muille aloille; tukee vuoden 2010 maailmanlaajuisen terveysstrategian tarkistamista ja kehottaa sisällyttämään tarkistettuun asiakirjaan aliravitsemuksen torjunnan; kehottaa lisäämään rahoitustukea, jotta voidaan rakentaa vahvoja ja häiriönsietokykyisiä terveydenhuoltojärjestelmiä ja siten murtaa virhe- ja aliravitsemuksen ylisukupolvinen noidankehä;

EU:n täydentävät humanitaariset ja kehityspoliittiset toimet

80. vaatii lisäämään humanitaarista apua ruokakriisistä kärsiville tai konfliktin runtelemille maille; huomauttaa, että kansainvälisen yhteisön, Euroopan unioni mukaan lukien, on pyrittävä kuroma umpeen kasvava kuilu humanitaaristen tarpeiden ja maailmanlaajuisesti saatavilla olevien resurssien välillä; tuomitsee kaikki toimet, joissa ruoan saantia käytetään sortovälineenä tai sota-aseena, ja palauttaa mieliin neljä humanitaarista periaatetta: humanisuus, puolueettomuus, tasapuolisuus ja riippumattomuus;
81. korostaa, että välittömästi henkeä uhkaaviin tilanteisiin puuttumiseksi voidaan antaa humanitaarista apua, kun olemassa olevat valmiudet eivät riitä, mutta samanaikaisesti on toteutettava muuntotyypisellä avulla rahoitettavia ratkaisuja, joilla ehkäistään ja käsitellään heikkoa ruokaturvaa ja aliravitsemusta pitkällä aikavälillä edistäviä tekijöitä;
82. pitää myönteisenä ensimmäisen Euroopan humanitaarisen avun foorumin järjestämistä, sillä näin voidaan entisestään tehostaa humanitaarisen avun vaikutusta ja varmistaa tuloksellisuus ja tehokkuus avun toimittamisessa, ja on ilahtunut päätöksestä tehdä siitä vuotuinen tapahtuma humanitaarisessa kalenterissa; korostaa, että on tärkeää työskennellä yhdessä Team Europe -lähestymistapaa noudattaen humanitaarisen globaalien ruokaturvakriisin ratkaisemiseksi;
83. kehottaa EU:n jäsenvaltioiden hallituksia diplomatian keinoin ehkäisemään konflikteja, poistamaan aliravitsemuksen kaikki muodot ja investoimaan enemmän konfliktinestoon keskittyen erityisesti naisiin ja tyttöihin ja soveltaen huolellisesti YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 1325; muistuttaa, että humanitaarinen apu on jätettävä kansainvälisten pakotteiden ulkopuolelle; korostaa tarvetta löytää kehitysyhteistyössä kestäviä keskipitkän ja pitkän aikavälin ratkaisuja, joilla puututaan heikon ruokaturvan juurisyihin;
84. muistuttaa, että Ukrainan ja Venäjän osuus on noin 30 prosenttia vehnän, 32 prosenttia ohran, 17 prosenttia maissin ja yli 50 prosenttia auringonkukkaöljyn ja 20 prosenttia auringonkukansiementen maailmankaupasta; korostaa, että Ukrainasta tuotavien tuotteiden vähentyminen tai menettäminen vaikuttaa niiden tuotannosta vahvasti riippuvaisiin maihin, mukaan lukien heikosta ruokaturvasta jo kärsivät maat, jotka ovat alttiita toimitushäiriöille ja hinnankorotuksille, kuten Afrikassa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan kiireellisesti yhteistyössä kansainvälisten kumppaniensa ja asiaankuuluvien kansainvälisten instituutioiden kanssa kaikkia käytettävissä olevia keinoja, joilla voidaan välttää mahdolliset häiriöt elintarvikkeita tuovien maiden maksutaseessa, mukaan lukien suora rahoitus ja velkojen uudelleenjärjestely; korostaa, että on tärkeää pitää avustuksiin perustuvaa rahoitusta ensisijaisena ja oletusvaihtoehtona erityisesti vähiten kehittyneille maille;
85. tukee humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhanrakentamisen muodostaman kokonaisuuden jatkuvaa toteuttamista; korostaa, että tämä periaate olisi jatkossakin sisällytettävä humanitaariseen apuun sekä ruokaturvan ja ravitsemuksen ohjelmasuunnitteluun ja sitä olisi tuettava näyttöön perustuvia parhaita käytäntöjä koskevilla selkeillä suuntaviivoilla;

86. suhtautuu myönteisesti EU:n ja YK:n Roomassa sijaitsevien virastojen, nimittäin FAO:n, WFP:n ja IFAD:n, työhön ennakoivien toimien toteuttamiseksi, jotta voidaan estää kriisit ennen niiden puhkeamista ja suojella kaikkein haavoittuvimpia ryhmiä ilmastoon liittyviltä ja ihmisen aiheuttamilta katastrofeilta; kehottaa vahvistamaan koordinoituneita mekanismeja paikalla olevien paikallisten toimijoiden kanssa ja lisäämään yhteyksiä lyhyen aikavälin ennakoivien toimien ja pidemmän aikavälin valtiollisten ohjelmien välillä; muistuttaa, että osallistavien ennakoivien toimien olisi oltava tilannekohtaisia ja paikallislähtöisiä ja niillä olisi varmistettava, että myös kaikkein haavoittuvimmilla ryhmillä on ääni päätöksentekotasolla, jotta niiden erityistarpeet voidaan ottaa huomioon;
87. tukee EU:n aktiivista roolia Global Network Against Food Crises -verkostossa ja kehottaa tekemään verkostosta nykyistä operatiivisemmän erityisesti alueellisissa ja kansallisissa yhteyksissä; kehottaa jäsenvaltioita lujittamaan tätä verkostoa sen työssä ruokakriiseihin puuttumiseksi monitahoisilla ja -alaisilla toimilla, kehittämällä häiriönsietokykyä ja tietämystä sekä panemalla täytäntöön humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhanrakentamisen muodostaman kokonaisuuden; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä kehitysmaiden kanssa, kun suunnitellaan ja pannaan täytäntöön maalähtöisiä innovatiivisia politiikkatoimia ja strategioita, joilla puututaan heikkoon ruokaturvaan, parannetaan taloudellista osallisuutta ja saadaan aikaan kestävämpiä ruokajärjestelmiä;
88. muistuttaa tarpeesta parantaa varhaisvaroitusjärjestelmiä, varhaisen vaiheen toimintaprotokollia ja valvontamekanismeja, jotta voidaan varmistaa oikea-aikainen toiminta riittävän varhain erilaisten vaarojen ruokaturvaan kohdistuvan vaikutuksen lieventämiseksi ja siirtyä reaktiivisista proaktiivisiin ihmishenkiä säästäviin toimiin ennakoivan humanitaarisen toiminnan kautta; tukee Maailman ruokaturvakomiteaa ensisijaisena osallistavana kansainvälisenä ja hallitustenvälisenä toimintafoorumina ruokaturvan ja ravitsemuksen alalla;
89. kehottaa komissiota varmistamaan monialaisen lähestymistavan ravitsemukseen ja asettamaan etusijalle ruokaturvan ja ravitsemuksen sisällyttämisen terveydenhuoltoon, koulutukseen, veteen, sanitaatioon ja hygieniaan liittyviin toimiin sen varmistamiseksi, että vähintään 20 prosenttia naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen – Globaali Eurooppa kautta annettavasta virallisesta kehitysavusta osoitetaan sosiaaliseen osallisuuteen ja inhimilliseen kehitykseen;
90. kehottaa sisällyttämään ravitsemuksen yleiseen sairausvakuutusturvaan, sillä se on olennaisen tärkeää aliravitsemuksen poistamiseksi eikä yleistä sairausvakuutusturvaa voida saavuttaa, ellei välttämättömiä ravitsemuksellisia toimia sisällytetä tehokkaasti terveydenhuoltojärjestelmiin välttämättöminä terveystaloudena ja priorisoida niissä; muistuttaa, että yleinen sairausvakuutusturva on ensiarvoisen tärkeä ihmisille koko elinaikana, etenkin vähäosaisimpien ja marginalisoiduimpien keskuudessa, ja se olisi räätälöitävä väestön terveystarpeisiin; muistuttaa, että sitä voidaan tukea varmistamalla optimaalinen ja turvallinen imeväisten ja pikkulasten ruokinta, myös rintaruokinnan avulla, pyrkimällä varmistamaan tasapainoinen ja terveellinen ruokavalio esimerkiksi kouluaterioiden kautta, tarjoamalla asiantuntevaa ravitsemuskasvatusta ja -neuvontaa asiaan liittyvää käyttäytymisen muutosta varten, sisällyttämällä ravitsemus terveydenhuoltoalan talousarvioon, rakentamalla terveystietojärjestelmiä niin, että niissä

voidaan toteuttaa oikea-aikaisia toimia, ja edistämällä toimivien ja kohtuuhintaisten ravitsemukseen liittyvien tuotteiden saantia vähentäen samalla epäterveellisten elintarvikkeiden markkinointia;

91. toteaa, että ravitsemus olisi otettava terveydenhuoltojärjestelmiä koskevien strategioiden, suunnitelmien ja talousarvioiden keskiöön yleisen sairausvakuutusturvan saavuttamiseksi; kehottaa lisäämään terveyteen liittyvää rahoitustukea, jotta voidaan rakentaa vahvoja ja häiriönsietokykyisiä terveydenhuoltojärjestelmiä ja siten murtaa aliravitsemuksen ylisukupolvinen noidankehä sekä ehkäistä terveyskriisejä ja reagoida niihin; tukee aliravitsemuksen hoito- ja ennaltaehkäisy palvelujen sekä terveyteen liittyvien toimien, kuten perhesuunnittelun, mielenterveyshoidon sekä äitiyshuollon ja synnytyksen jälkeisen hoidon, sisällyttämistä kansallisten terveysturvajärjestelmien välttämättömiin hoitokokonaisuuksiin yleisen sairausvakuutusturvan saavuttamiseksi;
92. huomauttaa, että ruokaturva liittyy läheisesti veden saantiin; kehottaa sen vuoksi komissiota sisällyttämään oikeuden veteen sekä vesi- ja vedenkäsitelyinfrastruktuurien kehittämisen sen ruokaturvatoimenpiteisiin kehitysmaissa;
93. panee merkille, että ruokatuotannon ja maatalouden biologinen monimuotoisuus parantaa häiriönsietokykyä ja helpottaa sopeutumista, ylläpitää vakautta ja tukee elpymistä; muistuttaa, että agroekologian tarjoamat mahdollisuudet sovittaa yhteen taloudelliset, ympäristölliset ja sosiaaliset kestävä kehityksen ulottuvuudet on laajalti tunnustettu varsinkin IPCC:n ja IPBES:n keskeisissä raporteissa samoin kuin Maailmanpankin ja FAO:n johtamassa maatalouden maailmanlaajuisessa arvioinnissa (IAASTD); korostaa, että on tärkeää edistää agroekologiaa, peltometsäviljelyä, paikallista tuotantoa ja kestäviä ruokajärjestelmiä, joissa keskitytään lyhyiden toimitusketjujen kehittämiseen, sekä kansallisissa politiikoissa että kansainvälisillä foorumeilla, jotta voidaan varmistaa ruoka- ja ravitsemusturva kaikille ja lisätä maatalousalan tuottavuutta kestävällä tavalla sekä sen kykyä sopeutua ilmastonmuutokseen;
94. kehottaa komissiota tukemaan kumppanimaita kestävien maatalouskäytäntöjen kehittämisessä, myös agroekologian alalla, jotta voidaan parantaa maan hedelmällisyyttä, maksimoida biologinen monimuotoisuus ja parantaa vedenkäytön tehokkuutta keskeisinä osatekijöinä ruokaturvan parantamisessa; panee merkille ilmastonmuutoksen ja luontokadon aiheuttamat haasteet ja niiden haitalliset vaikutukset ruoka- ja ravitsemusturvaan sekä tarpeen osoittaa tarvittavat resurssit ilmastonmuutokseen sopeutumista ja sen hillintää koskeviin toimiin;
95. toteaa, että on olemassa monia agronomisia ja agroekologisia lähestymistapoja, joista voi olla hyötyä muissa ilmasto-oloissa ja tilanteissa, kuten yhdistetty viljely, seosviljely ja peltometsäviljely, mukaan lukien sellaisten palkokasvipuulajien käyttö, jotka ovat erityisen hyödyllisiä, koska ne varjostavat ja suojelevat muita kasveja ja eläimiä sekä houkuttelevat tai lisäävät veden kiertoa;
96. muistuttaa, että sademetsien tuhoutuminen johtaa biologisen monimuotoisuuden ja hiilinielujen sekä metsissä asuvien alkuperäisyhteisöjen kotien ja elämäntapojen peruuttamattomaan katoamiseen; muistuttaa, että metsät edistävät merkittävästi ilmastotavoitteiden saavuttamista ja biologisen monimuotoisuuden suojelemista sekä

estävät aavikoitumista ja maaperän äärimmäistä eroosiota; katsoo, että suojelutoimia, muun muassa metsien, luonnonvaraisten eläinten ja kasvien sekä meren ja rannikkojen ekosysteemien suojelua, on tehostettava sääntelykehysten, riittävien resurssien ja tieteellisen tiedon avulla ja niihin on liitettävä ekosysteemien ennallistamis- ja hoitotoimia;

97. kehottaa ottamaan huomioon kansanterveyden ja biologisen monimuotoisuuden välisen yhteyden yhteinen terveys -lähestymistavan mukaisesti; kehottaa EU:ta ja kaikkia kumppanimaita tunnustamaan alkuperäiskansojen perinteiset omistusoikeudet sekä maan ja luonnonvarojen hallintaoikeudet, sellaisina kuin ne määrittellään YK:n alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksessa ja Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksessa nro 169, ja suojelemaan niitä sekä noudattamaan vapaan ja tietoon perustuvan ennakkosuostumuksen periaatetta;
98. palauttaa mieliin, että kestävämmät maatalouden tehostamiskäytännöt ovat merkittäviä syitä biologisen monimuotoisuuden heikkenemiseen kaikkialla maailmassa, mukaan lukien viljelykasvilajikkeiden ja tuotantoeläinkantojen geneettinen köyhtyminen; muistuttaa, että Pellolta pöytään -strategian tavoitteena on vähentää asteittain vuoteen 2030 mennessä maatalouden kemiallisten ja vaarallisten torjunta-aineiden kokonaiskäyttöä ja niiden aiheuttamaa riskiä sekä edistää vaihtoehtoisia käytäntöjä; korostaa, että merkittävä osa vaarallisista aineista viedään köyhiin maihin; pitää sen vuoksi myönteisenä komission aikomusta esittää ehdotus tämän käytännön lopettamisesta kestävyttä edistävän EU:n kemikaalistrategian puitteissa; kehottaa kuitenkin komissiota edistämään kestävien ja kohtuuhintaisten vaihtoehtojen määrittämistä näiden torjunta-aineiden käytölle, jotta voidaan estää ruokaturvan vakavat häiriöt kehitysmaissa ja siten nälänhädän paheneminen haavoittuvimpien väestöryhmien keskuudessa; kehottaa antamaan erityistukea koulutukseen kestävästä kasvinsuojelusta ja torjunta-aineiden vaihtoehtoista sekä minimoimaan vaarallisille aineille altistumisen;
99. tuomitsee torjunta-aineita koskevat EU:n kaksinaismoralistiset normit, jotka sallivat EU:ssa kiellettyjen vaarallisten aineiden viennin EU:sta; korostaa, että joidenkin torjunta-aineiden käyttö kehitysmaiden tehoamaataloudessa vaikuttaa työntekijöiden terveyteen sen lisäksi, että se aiheuttaa ympäristövahinkoja; kehottaa antamaan kestäviä kasvinsuojelukäytäntöjä sekä agroekologisia ja luonnonmukaisia käytäntöjä koskevaa koulutusta;
100. muistuttaa, että viimeaikaisten tietojen mukaan ruokajärjestelmät aiheuttavat jopa kolmasosan kasvihuonekaasupäästöistä ja peräti 80 prosenttia luontokadosta ja ne käyttävät jopa 70 prosenttia makeasta vedestä; korostaa kuitenkin, että kestävät ruokatuotantojärjestelmät olisi tunnustettava välttämättömänä ratkaisuna näihin olemassa oleviin haasteisiin ja että on mahdollista ruokkia kasvava globaali väestö ja samalla suojella maapalloamme;
101. kehottaa EU:ta täyttämään aktiivisesti ravitsemusta koskevan toiminnan teemavuoden 2021 sitoumukset, erityisesti YK:n ruokajärjestelmähuippukokouksesta ja kasvua edistävää ravitsemusta käsittelevästä huippukokouksesta johtuvat sitoumukset, ja ottamaan keskeisen roolin näihin toimiin liittyvässä yhteistyössä alkuperäisyhteisöjen kanssa sen oman Pellolta pöytään -strategian mukaisesti; on ilahtunut komission

päätöksestä olla merkittävä kumppani YK:n ruokajärjestelmähuippukokouksen kahdeksassa koalitiossa;

102. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita olemaan yhteydessä Afrikan unioniin, jotta voidaan varmistaa vahvempi sitoutuminen ja investoinnit alueen tämänhetkisten ravitsemushaasteiden ratkaisemiseksi ja tukea Afrikan unionin julistamaa ravitsemuksen teemavuotta, jonka tarkoituksena on lujittaa ravitsemus- ja ruokaturvaan liittyvää häiriönsietokykyä Afrikan mantereella ja lujittaa maatalouselintarvikejärjestelmiä sekä terveydenhuolto- ja sosiaaliturvajärjestelmiä inhimillisen, sosiaalisen ja taloudellisen pääoman kehittämisen nopeuttamiseksi;
103. korostaa, että digitaalitekniologia sekä älykäs viljely ja täsmäviljely tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia kestävien maatalouselintarvikejärjestelmien kehittämiseen ja oikeudenmukaisen ja osallistavan talouskasvun edistämiseen kehitysmaiden maaseutualueilla;
104. huomauttaa, että kehitysmaiden ruokaturvaa ja ravitsemustilannetta on parannettava ruokajärjestelmää koskevan kokonaisvaltaisen ja kestävä lähestymistavan avulla; kehottaa komissiota hyväksymään osallistavan ja monenvälisen oikeusperustaisen strategian; kehottaa komissiota varmistamaan, että ravitsemus otetaan kaikilta osin huomioon EU:n investoinneissa maatalouteen, talouskehitykseen, ilmastonmuutokseen sopeutumiseen ja sen hillintään, vettä ja riittävää sanitaatiota ja hygieniaa koskeviin palveluihin sekä terveydenhuoltoalalle ja muille aloille sisällyttämällä niihin suunnitteluvaiheessa mitattavissa olevia ravitsemustuloksia;
105. korostaa, että EU:n on puolustettava ihmisoikeuksia ja oikeutta riittävään ruokaan ruokajärjestelmien keskeisenä periaatteena ja painopisteenä, jotta voidaan varmistaa kaikkein marginalisoiduimpien oikeudet saada ravitsevaa ruokaa, ja tunnustaa pienviljelijöiden ja muiden maaseudulla työskentelevien henkilöiden oikeuksista annetun YK:n julistuksen merkityksen;
106. tukee EU:n ja kehitysmaiden välisten kaupankäyntimahdollisuuksien kehittämistä, sillä ne voivat edistää paikallista maataloutta; muistuttaa, että perhe- ja pienviljelijät ovat osoittaneet pystyvänsä tarjoamaan monipuolisia tuotteita ja lisäämään ruokatuotantoa kestävästi;
107. painottaa, että viljelijöiden sekä tuottajajärjestöjen ja niiden edustajien johtava rooli on tunnustettava kaikissa ruokaturvan parantamista koskevissa strategioissa, ja korostaa, että on tuettava osuuskuntien ja tuottajaryhmien perustamista kehitysmaissa, jotta voidaan lujittaa niiden yhteisiä valmiuksia järjestäytyä tehokkaammin, hyötyä paremmasta asemasta elintarvikeketjuissa ja jakaa vientituotteista saatavaa lisäarvoa;
108. korostaa, että kaupan vapauttaminen vaikuttaa metsäkatoon, ilmastonmuutokseen ja luontokatoon sekä ruokatuotantoon ja ruoan saatavuuteen; katsoo, että EU:n kauppa- ja investointipolitiikan suhteessa kehitysmaihin olisi perustuttava kauppapolitiikkaan, jolla edistetään metsien ja biologisen monimuotoisuuden puolustamista, paikallisen maatalouden kehittämistä sekä paikallisia tuottajia ja viljelijöitä, jotta voidaan edistää täysimääräistä ruokasuvereniteettia ja vähentää maatalouden vientikäyttöön tapahtuvaan maananastukseen ja metsäkatoon liittyvää ilmiötä;

109. katsoo, että unionin ja jäsenvaltioiden olisi edistettävä erilaisia reilun kaupan aloitteita ja sisällytettävä kaikkien kauppasopimusten määräyksiin ympäristötavoitteita ja sosiaalisia tavoitteita kattavalla ja kokonaisvaltaisella tavalla;
110. muistuttaa, että siementen monimuotoisuus on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan parantaa maatalouden kykyä sietää ilmastonmuutosta; muistuttaa, että tilojen omien siementen arvioidaan muodostavan yli 80 prosenttia viljelijöiden käyttämien siementen kokonaismäärästä joissakin Afrikan maissa; kehottaa EU:ta tukemaan kauppasopimuksissa teollis- ja tekijänoikeusjärjestelmiä, joilla tehostetaan paikallisiin oloihin soveltuvien siemenlajikkeiden ja viljelijöiden säästämien siementen kehittämistä, mutta pidättymään vaikuttamasta siemenlainsäädännön uudistukseen, varsinkin Afrikassa, vuoden 1991 UPOV-määräysten käyttöönoton kautta, siltä osin kuin tämä on yhteensopimatonta elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivarjoja koskevan kansainvälisen sopimuksen määräysten kanssa;
111. korostaa, että kalastus- ja vesiviljelytuotteet kuuluvat terveellisimpiin elintarvikkeisiin ja niillä on vähäisin vaikutus luonnonympäristöön; huomauttaa, että niiden avulla voidaan saavuttaa useita kestävän kehityksen tavoitteita, erityisesti tavoite 2 eli ”ei nälkää”; kehottaa sen vuoksi komissiota ottamaan huomioon kalastus- ja vesiviljelytuotteet, kun se hyväksyy ruokaturvastrategioita, myös kehitysmaiden osalta;
112. kannustaa EU:ta jatkamaan työtä, jotta voidaan saattaa päätökseen monenväliset neuvottelut kalastustuista Maailman kauppajärjestössä kestävän kehityksen tavoitteen 14.6 täytäntöönpanemiseksi ja kieltää tietyt kalastustukien muodot, joilla edistetään liikakapasiteettia ja liikakalastusta, poistaa tuet, jotka edesauttavat LIS-kalastusta, ja pidättäytyä ottamasta käyttöön uusia tällaisia tukia, noudattaen täysin Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa, kahdeksannessa ympäristöalan toimintaohjelmassa ja Pariisin sopimuksessa asetettuja tavoitteita;
113. kehottaa tukemaan biodiversiteettistrategian maailmanlaajuisen ulottuvuuden yhteydessä oikeutta riittävään ruokaan, panemaan täytäntöön YK:n julistuksen pienviljelijöiden ja muiden maaseudulla työskentelevien henkilöiden oikeuksista niiden toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla parannetaan maailmanlaajuisesti maataloustyöntekijöiden työoloja ja kansainvälisiin elintarvikeketjuihin kuuluvien pienviljelijöiden tuloja, ja varmistamaan, että ennalta varautumisen periaate sisällytetään kaikkiin elintarviketurvallisuutta koskeviin vaatimuksiin; kehottaa lisäksi EU:ta mukauttamaan kauppapolitiikkansa Pellolta pöytään -strategian ja biodiversiteettistrategian tavoitteisiin sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman hiilineutraaliutta koskevaan tavoitteeseen;
114. painottaa, että kestävyystavoitteiden onnistunut saavuttaminen edellyttää, että globaalisti aktiiviset kolmannet maat osallistuvat siihen;
115. painottaa ruoan arvoa, joka on myös ymmärrettävä paljon laajemmin kuin pelkkänä hyödykkeenä eli ihmisten oikeutena, jonka on toteuduttava, ja korostaa, että taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristövaikutukset ja ulkoisvaikutukset on arvioitava paremmin ja niitä on lievennettävä tai hyödynnettävä tarpeen mukaan;

116. peräänkuuluttaa tehostettuja toimia kansainvälisellä tasolla, jotta voidaan varmistaa, että toimintapoliittisen päätöksenteon keskiöön otetaan ruokaturva niin, että vältetään niukkuus ja varmistetaan ravitsemusturva kaikkein haavoittuvimmissa maissa;
117. kehottaa jatkamaan toimia, joilla varmistetaan EU:n politiikkojen johdonmukaisuus kestävästä kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden periaatteen mukaisesti; kehottaa varmistamaan, etteivät eurooppalaiset vientituotteet haittaa paikallisen tuotannon ja paikallisten markkinoiden kehittämistä; korostaa, että EU:n vapaakauppasopimukset eivät saisi horjuttaa paikallista maataloutta, vahingoittaa pientuottajia tai lisätä riippuvuutta tuontielintarvikkeista; kehottaa tukemaan paikallista tuotantoa ja kulutusta, joilla voidaan varmistaa paikallinen työpaikkojen luominen, varmistaa oikeudenmukaiset hinnat, taata työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojele sekä vähentää maiden riippuvuutta tuonnista ja niiden alttiutta kansainvälisille hinnanvaihteluille;
118. huomauttaa, että tarvitaan selkeitä suuntaviivoja siitä, miten kehityspolitiikan johdonmukaisuus voidaan saavuttaa EU:n tasolla ja samalla käsitellä mahdollisesti ristiriitaisia toimintapoliittisia tavoitteita; kehottaa EU:ta takaamaan EU:n maatalous- ja kauppapolitiikan johdonmukaisuuden, jotta voidaan tukea ruokaturvaa ja ruokasuvereniteettia sekä suojella paikallisia ja alueellisia markkinoita;
119. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Ravitsemusta koskevan toiminnan teemavuosi 2021, jonka aikana järjestettiin YK:n ruokajärjestelmähuippukokous syyskuussa ja kasvua edistävää ravitsemusta käsittelevä huippukokous joulukuussa, on osoittanut, missä määrin ruokajärjestelmät tukevat maailmanlaajuisista kestävästä kehitystä ja kaipaavat uudistusta, jossa otetaan huomioon niiden monimutkaisuus. Covid-19:n seurauksista kehitysmaissa saatu näyttö on tuonut selvästi esiin vallitsevan eriarvoisuuden, joka liittyy mahdollisuuksiin noudattaa terveellistä ruokavaliota ja saada riittävästi ruokaa. Ravitsemuspalvelut ja erityisesti humanitaarisen kriisin keskellä eläville suunnatut ravitsemuspalvelut olivat yksi aloista, jotka kokivat pandemian takia eniten häiriötä¹.

Epävakaissa oloissa elävät ovat erittäin alttiita ruokaturvan äkilliselle heikkenemiselle, joka on itsessään laukaiseva tekijä kaikissa muissa aliravitsemuksen muodoissa. Ruokakriisin keskellä elävät ihmiset joutuvat tekemään vaikeita valintoja ja usein toteuttamaan lieventäviä toimia, joilla on pitkäaikaisia vaikutuksia kehitykseen. Konfliktit, sosioekonomiset häiriöt ja luonnonkatastrofit ovat ruokakriisien tärkeimpiä aiheuttajia. Tämä aiheuttaa haurautta, jota pahentavat pitkän aikavälin suuntaukset, kuten luonnonvarojen laadun heikkeneminen, ilmastonmuutos ja väestökehitys.

Koska häiriöillä ja kriiseillä on toisiaan täydentävä vaikutus, haurassa ja humanitaarisissa olosuhteissa on keskityttävä humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhanrakentamisen muodostaman kokonaisuuden integrointiin. Tämä lähestymistapa on olennaisen tärkeä kriisien riskin vähentämiseksi ja niiden vaikutusten hallitsemiseksi.

Kestävän kehityksen tavoitteen 2 (ei nälkää) saavuttaminen tukee monien muiden kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista. Tämän mietinnön olisi toimittava kehotuksena toteuttaa toimia, jotka koskevat alatavoitetta 2.1 (varmistaa, että kaikki saavat riittävästi turvallista ja ravinteikasta ruokaa ympäri vuoden) ja alatavoitetta 2.2 (poistaa vuoteen 2030 mennessä kaikki aliravitsemuksen muodot). Oikeus riittävään ruokaan liittyy erottamattomasti ihmisen ihmisarvoon, ja se on erottamaton osa sosiaalista oikeudenmukaisuutta. Oikeuden toteutuminen edellyttää asianmukaisten talous-, ympäristö- ja sosiaalipolitiikkojen toteuttamista.

Tässä mietinnössä keskitytään pääasiassa kahteen neljästä pilarista, joihin viitataan EU:n poliittisessa toimintakehyksessä kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista²: i) ruoan ravintopitoisuuden parantaminen ja ii) kriisien ehkäisyntehostaminen ja selviytymiskyvyn parantaminen. Se perustuu myös parlamentin viime vuosina antamiin suosituksiin elintarviketurvasta ja ravitsemuksesta³.

¹ Maailman terveysjärjestö, *Pulse survey on continuity of essential health services during the COVID-19 pandemic: interim report*, 27. elokuuta 2020.

² Komission tiedonanto 31. maaliskuuta 2010 (COM(2010)0127).

³ Erityisesti 27. marraskuuta 2014 annettu päätöslauselma lasten aliravitsemuksesta ja virheravitsemuksesta kehitysmaissa, 7. kesäkuuta 2016 annettu päätöslauselma uudesta kumppanuudesta elintarviketurvan ja ravitsemuksen parantamiseksi ja 5. lokakuuta 2016 annettu päätöslauselma maailman ravitsemus- ja elintarviketurvaa koskevien globaalien tavoitteiden ja unionin sitoumusten saavuttamisen edellyttämistä seuraavista toimista.

Mietinnön tavoitteena on antaa yleisiä toimintapoliittisia suosituksia käsittelemättä yksittäisiä kriisejä, mutta on syytä korostaa, että sekä ravitsemusstrategioiden että ruokakriisien johdosta toteutettujen toimien olisi aina oltava tilannekohtaisia ja paikallisiin olosuhteisiin mukautettuja. Parlamentti aikoo joka tapauksessa kiinnittää jatkossakin keskusteluissaan ja täysistunnossa antamissaan päätöslauselmissa erityistä huomiota yksittäisiin hätätilanteisiin.

Aliravitsemus – kaikissa muodoissaan – on laajalle levinnyt ongelma, mutta se ilmenee eri tavoin eri asiayhteyksissä. Aliravitsemuksen torjuminen on kustannustehokasta, koska se auttaa ehkäisemään eri maihin ja yhteiskuntiin kohdistuvaa pitkäaikaista rasitusta. EU:n olisi omalta osaltaan autettava eri maita määrittelemään ja panemaan täytäntöön tilannekohtaisia, toteuttamiskelpoisia ja vahvoja kansallisia ravitsemussuunnitelmia, joihin sisältyy konkreettisia tavoitteita.

Ravitsemusta koskevassa vuoden 2014 toimintasuunnitelmassaan EU sitoutui auttamaan kumppanimaita vähentämään pienikasvuisten alle viisivuotiaiden lasten määrää vähintään 7 miljoonalla vuoteen 2025 mennessä ja varaamaan 3,5 miljardia euroa ravitsemustoimiin. Vain vuotta aiemmin EU oli todellinen ravitsemuksen esitaistelija ensimmäisessä kasvua edistävää ravitsemusta käsitelleessä huippukokouksessa ja sen lupaama rahoitus muodosti lähes 20 prosenttia kaikista sitoumuksista. Toimintasuunnitelman kuudennen edistymiskertomuksen mukaan tämä lupaus ei ole nyt ainoastaan lunastettu vaan jopa ylitetty, sillä EU investoi 4,3 miljardia euroa ravitsemukseen kehitysavun ja humanitaarisen avun yhteydessä vuosina 2014–2020. Joulukuussa 2021 EU lupasi vielä 2,5 miljardia euroa aliravitsemuksen torjuntaan vuosina 2021–2024. Pienikasvuisten lasten määrän vähentämistä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi tehdään kuitenkin edelleen työtä. Koska Maailman terveystieteiden neuvoston asettaman tavoitteen saavuttamisesta ollaan maailmassa edelleen kaukana, parlamentin lasten aliravitsemuksesta kehitysmaissa vuonna 2014 antamassaan päätöslauselmassa esittämä kehoitus asettaa ravitsemus kehitystavoitteena etusijalle on edelleen ajankohtainen ja kiireellinen: maailmassa on arviolta 149,2 miljoonaa lasta, joiden pituuskasvu on hidastunut – lapsista 22 prosenttia eli joka viides on siis pienikasvuisia.

Aliravitsemus pahentaa köyhyyttä. Maailman talousfoorumi⁴ arvioi, että aikuiset, joiden pituuskasvu on hidastunut lapsena, ansaitsevat 20 prosenttia vähemmän ja elävät 30 prosenttia todennäköisemmin köyhyudessa kuin muut. Sitä vastoin parempi ravitsemus voi luoda perustan rauhanomaisille, turvallisille ja vakaille yhteiskunnille. Aliravitsemus on syynä lähes puoleen maailman kaikista lapsikuolemista, ja silti vähemmän kuin yksi prosentti avunantajien rahoituksesta osoitetaan perusravitsemukseen⁵. Pienikasvuiset lapset suoriutuvat muita huonommin kognitiivisissa testeissä ja aloittavat todennäköisemmin koulun myöhemmin tai keskeyttävät koulunkäynnin kokonaan.

EU:n olisi edelleen tuettava paikallisiin olosuhteisiin mukautettuja monialaisia lähestymistapoja, joiden noudattaminen pitkällä aikavälillä varmistetaan paikallisen vastuun avulla. EU:n on edelleen aiheellista ottaa painopisteeksi naisiin ja pienviljelijöihin kohdistuvat investoinnit. Pienviljelijöiden tulojen kasvattaminen ja työllisyyden parantaminen maaseutualueilla on tehokas keino torjua köyhyyttä ja tukee näiden yhteisöjen selviytymiskykyä. On olennaisen tärkeää tukea parempia mahdollisuuksia päästä markkinoille

⁴ [Spooner, S., ”Why stunting remains a major challenge”, Maailman talousfoorumi, 29. lokakuuta 2015.](#)

⁵ [Shekar M. et al., Investing in nutrition: the foundation for development, Maailmanpankin, Results for Development Institute -järjestön ja 1,000 Days -järjestön Bill ja Melinda Gatesin säätiön ja Lasten sijoitusrahastosäätiön tuella laatima analyysi.](#)

sekä saada tuotantoresursseja ja -panoksia, rahoitusta ja vakuutuksia, turvata pienviljelijöiden ja naisten maanomistus ja parantaa heidän mahdollisuuksiaan hyödyntää teknologiaa ja innovointia.

Heikkoa ruokaturvaa ja aliravitsemusta ei voida hyväksyä, sillä ne heikentävät yksilöiden kehitystä ja murentavat kokonaisten yhteiskuntien vaurautta. Ne ovat kuitenkin ehkäistävissä, ja hyvä uutinen on, että EU:lla on hyvät valmiudet tukea tätä tavoitetta naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineestä – Globaali Eurooppa, jonka aihekohtaiseen ja maantieteelliseen ohjelmasuunnitteluun olisi sisällytettävä ruokaturvaan ja ravitsemukseen liittyviä toimia, joilla päästään hyviin tuloksiin. Terveellinen ruokavalio ei ole ainoastaan ihmisoikeus vaan myös yhteiskunnan oikeudenmukaisuuden ja selviytymiskyvyn mitta. Covid-19-kriisin jälkeisessä elpymisessä ruokaturvan ja ravitsemuksen olisi oltava toimiemme keskiössä.

11.2.2022

MAATALOUDEN JA MAASEUDUN KEHITTÄMISEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

kehitysvaliokunnalle

ruokaturvasta kehityksissa
(2021/2208(INI))

Valmistelija: Luke Ming Flanagan

EHDOTUKSET

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta pyytää asiasta vastaavaa kehitysvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. katsoo, että on tärkeää auttaa kehitysmaita ottamaan käyttöön sellaisia maatalous- ja elintarvikepolitiikkoja, joiden avulla voidaan täyttää maiden voimakkaasti kasvavien väestöjen tarpeet; korostaa, että ruokaturvaa koskevan toimintapolitiikan on heijasteltava yhteisen maatalouspolitiikan peruseriaatteita, sillä sen ensisijaisena tavoitteena on oltava tarjota riittävä määrä ravitsevia, turvallisia ja kohtuuhintaisia elintarvikkeita koko vuoden kansalaisille ja varmistaa kohtuulliset tulot ja elintaso viljelijöille sekä kannustaa maataloustuotantoa maatalouden toimitusketjujen taloudellisen kannattavuuden takaamiseksi;
2. on huolissaan siitä, että ruokaturva on viimeksi kuluneen vuoden aikana heikentynyt maailmanlaajuisesti, ja näkymistä, joiden mukaan se heikkenee entisestään; huomauttaa, että vielä tänäkin päivänä lähes 820 miljoonalla pääasiassa kehityksissa elävällä ihmisellä ei ole riittävästi ruokaa ja että kaksi miljardia ihmistä kärsii aliravitsemuksesta; painottaa, että tämä vakava tilanne pahentaa maaseudun väestökatoa;
3. korostaa, että strategiset investoinnit kestävän maatalouden käytäntöihin voivat olla keskeisessä asemassa varmistettaessa häiriönsietokykyisemmät ja kestävämmät maatalouselintarvikejärjestelmät; toteaa, että sen varmistaminen, että investoinnit kohdistetaan kestäviin käytäntöihin, voi auttaa siirtymisessä kestäviin ja yhdennettyihin elintarvikejärjestelmiin, jotka mahdollistavat turvallisten, kohtuuhintaisten, ravitsevien ja ympäristön kannalta kestävien elintarvikkeiden jatkuvan tarjonnan;
4. katsoo, että ruokaturva toteutuu silloin, kun kaikilla ihmisillä on koko ajan fyysinen, sosiaalinen ja taloudellinen mahdollisuus saada riittävästi turvallisia ja ravitsevia elintarvikkeita, joiden avulla voidaan tyydyttää ravinnon tarve ja tarjota mieluista ruokaa aktiivista ja terveellistä elämää varten;

5. suhtautuu myönteisesti kaikkiin aloitteisiin, joilla pannaan kansallisella tai alueellisella tasolla täytäntöön tai vahvistetaan sellaista maatalouspolitiikkaa, jolla pyritään varmistamaan suurempi elintarvikeomavaraisuus ja maataloustuotannon kestävyys;
6. korostaa, että kestävä maatalous ja ruokaturva ovat laajemman taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen perusta; kannustaa siksi kehitysmaiden siirtymää kohti suurempaa omavaraisuutta antaen viljelijöille vastuuta ja osallisuutta maatalouden kestävien tuotantojärjestelmien luomisessa; toteaa, että tässä siirtymässä olisi noudatettava kestävä kehityksen periaatteita; korostaa, että maatalouden tuotantoalueita ei pitäisi lisätä ympäristönsuojelun ja biologisesti monimuotoisten luontotyyppeiden säilyttämisen kustannuksella;
7. painottaa, että viljelijöiden sekä tuottajajärjestöjen ja niiden edustajien johtava rooli on tunnustettava kaikissa ruokaturvan parantamista koskevissa strategioissa, ja korostaa, että on kannustettava osuuskuntien ja tuottajaryhmien perustamista kehitysmaissa, jotta vahvistetaan alkutuottajien asemaa ketjuissa; katsoo, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkansa välityksellä antaman tuen on perustuttava yhteistyöhön ja että sitä on annettava erityisesti koulutuksen ja tietämyksen vaihdon avulla, antaen viljelijöille mahdollisuuden määrittää omavastuullisesti ja riippumattomasti hankkeet, jotka he itse valmistelevat yhdessä alueidensa muiden toimijoiden kanssa;
8. painottaa, että EU voi osoittaa solidaarisuuttaan tarjoamalla tilapäistä elintarvikeapua ilmastokatastrofien tai aseellisten selkkausten johdosta, mutta sen olisi keskityttävä maailmanlaajuisen elintarviketasapainon edistämiseen ottamalla kansainvälinen yhteisö mukaan kehittämään hallintoa ja demokraattista organisaatiota, jotta varmistetaan ruokaturva, joka perustuu jätteen syntymisen torjuntaan ja hyväksikäytön vähentämiseen; pitää valitettavana, että maananastus on yleistä monissa kehitysmaissa; toteaa sen olevan käytäntö, joka heikentää ruokaturvaa ja vaarantaa maaseutuyhteisöjen selviytymisen;
9. painottaa EU:n vastuuta maataloutensa tuotantokapasiteetin lisäämisestä, jotta se voi taata oman ruokaturvansa ja edistää maailmanlaajuisia ruokaturvaa;
10. toteaa, että syyskuussa 2021 pidetyssä YK:n ruokajärjestelmien huippukokouksessa korostettiin tarvetta edistää kestäviä elintarvikejärjestelmiä koskevia politiikkoja kansallisella ja kansainvälisellä tasolla ja ehdotettiin, että EU:lla olisi yhteistyössä alkuperäiskansojen kanssa oltava keskeinen asema näissä toimissa sen oman Pellolta pöytään -strategian mukaisesti;
11. panee merkille, että tarvitaan selkeitä suuntaviivoja siitä, miten kehityspolitiikan johdonmukaisuus voidaan saavuttaa EU:n tasolla ja samalla käsitellä mahdollisesti ristiriitaisia toimintapoliittisia tavoitteita; kehottaa EU:ta takaamaan EU:n maatalous- ja kauppapolitiikkojen johdonmukaisuuden kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevien sitoumusten mukaisesti, jotta voidaan tukea maailmanlaajuisia siirtymää kestäviin elintarvikejärjestelmiin; toteaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus on lähestymistapa ja toimintapolitiikan väline, jolla sisällytetään kestävä kehityksen taloudelliset, sosiaaliset, ympäristöä koskevat ja hallintotapaan liittyvät ulottuvuudet kaikkiin kansallisen ja kansainvälisen päätöksenteon vaiheisiin;

12. kehottaa komissiota tukemaan kehitysmaita niiden alttiiden ja kehitysmässä olevien teollisuudenalojen kehittämiseksi ja suojelemiseksi, ruokaturvan edistämiseksi, ilmastonmuutoksen hillitsemisen tukemiseksi maataloudessa sekä EU:n ja kansainvälisten kestävyysnormien täyttämiseksi niiden maataloustuotteiden viennissä;
13. ottaa huomioon, että tarvitaan elintarvikejärjestelmiä koskeva lähestymistapa, jossa tunnustetaan elintarvike-, ympäristö- ja terveystalouden yhdenmukainen luonne ja jonka ytimessä ovat taloudellisen, ympäristöön liittyvän ja sosiaalisen kestävyuden ulottuvuudet;
14. panee merkille Afrikan ja Euroopan välisten strategisten yhteyksien merkityksen ja sen, että ne perustuvat maaseudun muutosta koskevassa Afrikan unionin ja EU:n toimintaohjelmassa saavutettuun edistykseen; korostaa, että kesäkuussa 2021 pidetyssä Afrikan unionin ja EU:n maatalousministereiden huippukokouksessa todettiin, että pelkkä tullien alentaminen ei riitä lisäämään kansainvälistä ja alueen sisäistä kauppaa ja että on puututtava myös kaupan logistiikan, tullien ulkopuolisten esteiden sekä riittämättömän liiketoiminta- ja sääntely-ympäristön kaltaisiin kysymyksiin;
15. ottaa huomioon tarpeen kannustaa yhteistyöhöhenkeä, jolla luodaan yhteys paikallisten hankkeiden ja tietämyksen sekä rahoituksen, teknologian kehityksen ja tietämyksen siirron järjestelmien välille ammatillisen koulutuksen mallin, kuten keskusteluryhmien ja vertaisoppimisen, kautta;
16. palauttaa mieliin, että on tärkeää arvioida järjestelmällisesti uusien toimintapolitiikkojen ja strategioiden vaikutuksia kehitysmaitiin ja toteuttaa toimia sen varmistamiseksi, että ne ovat tehokkaita ja että niillä saavutetaan YK:n kestävä kehityksen tavoitteet kiinnittäen erityistä huomiota tavoitteeseen 2, ”Ei nälkää”;
17. toteaa, että yli 45 miljoonaa alle 5-vuotiasta lasta kärsii akuutista aliravitsemuksesta johtuvasta surkastumisesta eli he painavat pituuteensa nähden vähän; kehottaa asettamaan tämän maailmanlaajuisen ongelman etusijalle EU:n tulevissa politiikkatoimissa;
18. ottaa huomioon epäsuoran maankäytön muutoksen kielteiset vaikutukset erityisesti kehitysmaiden ruokaturvaan, syrjäyttämisaikutus mukaan lukien;
19. painottaa naisten, nuorten ja pienviljelijöiden merkittävää panosta maataloudelle ja maaseudun elinkeinoille kehitysmaitiin; palauttaa mieliin, että suurin osa kehitysmaiden pienviljelijöistä on naisia ja siitä huolimatta naiset ovat elintarvikkeiden saatavuuden ja työtaakan kannalta erittäin epäedullisessa asemassa; painottaa, että oikeudenmukaisia, kestäviä ja häiriönsietokykyisiä elintarvikejärjestelmiä koskevissa EU:n politiikoissa on nimenomaisesti puututtava sukupuolten väliseen eriarvoisuuteen, erityisesti naisten ja tyttöjen mahdollisuuksiin saada ravitsevaa ruokaa, maata, luottoja, tietämystä ja ihmisarvoista työtä, käyttää luonnonvaroja ja päästä markkinoille, sekä varmistettava heidän oikeutensa ja osallistumisensa päätöksentekoon;
20. pitää myönteisenä erityisesti Afrikan maaseutua käsittelevän erityistyöryhmän suosituksia ja sitä, että on perustettu maatalouselintarvikealan foorumi, joka luo yhteyden Afrikan ja Euroopan maatalouselintarvikealan yksityisten sektoreiden välille

twinning-toiminnan, parhaiden käytäntöjen vaihtamisen ja paikalliseen maatalouteen tehtävien kestävien ja osallistavien investointien edistämiseksi;

21. korostaa, että Pellolta pöytään -strategia on kunnianhimoinen EU:n poliittinen kehys, jolla edistetään kestävämpää ja häiriönsietokyvyllään parempaa EU:n maatalouselintarvikejärjestelmää ja tuetaan maailmanlaajuisia oikeudenmukaista siirtymää kestäviin maatalouselintarvikejärjestelmiin, jotka hyödyttävät ihmisiä, luontoa ja talouskasvua ja joilla suojellaan luonnonvaroja biodiversiteettistrategian tavoitteiden mukaisesti; korostaa EU:n roolia mahdollistavana osapuolena muuttaessa elintarvikejärjestelmiä siten, että niiden häiriönsietokyky paranee ja niistä tulee kestävämpiä ja oikeudenmukaisempia EU:ssa ja sen ulkopuolella;
22. kehottaa tukemaan biodiversiteettistrategian maailmanlaajuisen ulottuvuuden yhteydessä oikeutta riittävään ruokaan, panemaan täytäntöön YK:n julistuksen pienviljelijöiden ja muiden maaseudulla työskentelevien henkilöiden oikeuksista niiden toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla parannetaan maailmanlaajuisesti maataloustyöntekijöiden työoloja ja kansainvälisiin elintarvikeketjuihin kuuluvien pienviljelijöiden tuloja, ja varmistamaan, että ennalta varautumisen periaate sisällytetään kaikkiin elintarviketurvallisuutta koskeviin vaatimuksiin; kehottaa lisäksi EU:ta mukauttamaan kauppapolitiikkansa Pellolta pöytään -strategian ja biodiversiteettistrategian tavoitteisiin sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman hiilineutraaliutta koskevaan tavoitteeseen;
23. korostaa EU:n sitoutumista kahdenvälisillä, alueellisilla ja monenvälisillä foorumeilla liittoutumiin, jotka tähtäävät kestävien elintarvikejärjestelmien luomiseen painottaen kehitysmaiden kohtaamia haasteita, jotta maailmanlaajuinen siirtymä tuottaisi tehokkaita ja integroituja ratkaisuja, jotka antavat lisäarvoa ihmisille, ympäristölle ja taloudelle;
24. painottaa, että Pellolta pöytään -strategian kumulatiivista suoraa ja välillistä vaikutusta maailman elintarviketuotantoon ja elintarvikkeiden maailmanmarkkinahintoihin on arvioitava huolellisesti;
25. korostaa, että on tärkeää tukea ja edistää tietämyksen jakamista ja vertaisoppimista esimerkiksi viljelijöiden kesken ja yritysten välillä tuotannon, jalostuksen ja markkinoinnin aloilla;
26. korostaa tarvetta työskennellä alkuperäisväestön luonnonympäristöä koskeva tietämys ja ymmärrys huomioon ottaen ja niitä kunnioittaen;
27. korostaa rahoituksen saatavuuden merkitystä pk-yrityksille ja pienviljelijöille; toteaa, että matalakorkoisen rahoituksen saatavuuden varmistaminen on olennaisen tärkeää pienten yritysten ja tilojen taloudellisen kestävyuden kannalta;
28. korostaa, että EU on sitoutunut Pellolta pöytään -strategiassa keskittymään elintarvikealan tutkimuksen ja innovoinnin kansainväliseen yhteistyöhön, ja korostaa tarvetta keskittyä varmistamaan osallistavat ja oikeudenmukaiset arvoketjut, edistämään terveellistä ruokavaliota, määrittämään toimenpiteitä elintarvikekriisien ehkäisemiseksi ja hoitamiseksi sekä vahvistamaan valmius- ja riskinehkäisymekanismeja;

29. korostaa Euroopan maatalousalan asiantuntemuksen myönteistä vaikutusta maailman elintarviketuotannon kehittämiseen ja painottaa tarvetta asettaa etusijalle maatalouden tutkimus- ja innovaatiokumppanuudet, mukaan lukien Horisontti Eurooppa - puiteohjelman kautta, ja kannustaa vastuullisia ja eettisiä innovaatioita kestävien viljelykäytäntöjen edistämiseksi, jotta satomääriä ja tilojen tuotantoa voidaan kasvattaa; korostaa, että on välttämätöntä vahvistaa tätä tutkimusta, jakaa innovaatioita, edistää uusien teknologioiden käyttöä sekä jakaa innovatiivisia käytäntöjä ja tietämystä EU:n ja kehitysmaiden välillä ilman, että saadaan aikaan hiilivuotoa EU:sta tai lisätään vähiten kehittyneiden maiden riippuvuutta, sekä parantaa elintarvikejärjestelmän häiriönsietokykyä erityisesti ilmastonmuutoksen yhteydessä; korostaa siksi tarvetta lisätä eurooppalaisen teknologian ja innovoinnin vaihtoa, myös paikallisesti, esimerkiksi perustamalla työryhmiä, joihin kuuluu eurooppalaisia asiantuntijoita ja kehitysmaiden päätöksentekijöitä;
30. korostaa, että kehitysmaiden heikko infrastruktuuri ja sanitaatio liittyvät läheisesti myös puutteelliseen ruokaturvaan ja että niihin on puututtava pyrittäessä parantamaan ruokaturvaa;
31. painottaa kiertotalouden täytäntöönpanon merkitystä maatalouden tuotantojärjestelmissä, jotta lisätään niiden kestävyttä ja resurssitehokkuutta ja vähennetään mahdollisimman paljon elintarvikehävikkiä ja -jätettä; korostaa digitalisaatioon liittyviä mahdollisuuksia tehostaa maan ja resurssien käyttöä ja siten elintarviketuotantoa;
32. toteaa, että on olemassa monia agronomisia ja agroekologisia lähestymistapoja, joista voi olla hyötyä muissa ilmasto-oloissa ja tilanteissa, kuten yhdistetty viljely, seosviljely ja peltometsäviljely, mukaan lukien sellaisten palkokasvipuulajien käyttö, jotka ovat erityisen hyödyllisiä, koska ne varjostavat ja suojelevat muita kasveja ja eläimiä sekä houkuttelevat tai lisäävät veden kiertoa;
33. katsoo, että EU:ssa kiellettyjen torjunta-aineiden vientiä kolmansiin maihin ei voida hyväksyä, ja korostaa, että suurin osa tästä viennistä kohdistuu köyhiin maihin; pitää sen vuoksi myönteisenä komission aikomusta esittää ehdotus tämän käytännön lopettamisesta kestävyttä edistävän EU:n kemikaalistrategian puitteissa; kehottaa kuitenkin komissiota edistämään vaihtoehtojen määrittämistä näiden torjunta-aineiden käytölle, jotta voidaan estää ruokaturvan vakavat häiriöt kehitysmaissa ja siten nälänhädän paheneminen haavoittuvimpien väestöryhmien keskuudessa;
34. korostaa, että digitaalitekniikka sekä älykäs viljely ja täsmäviljely tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia kestävien maatalouselintarvikejärjestelmien kehittämiseen ja oikeudenmukaisen ja osallistavan talouskasvun edistämiseen kehitysmaiden maaseutualueilla;
35. korostaa, että on tärkeää kehittää toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä oleva EU:n laajuinen tietokanta, jossa pidetään kirjaa toimitusvarastoista, erityisesti viljavarastoista, ja pitää se ajan tasalla, perustan luomiseksi järjestelmälle, jolla varmistetaan jatkuva ruokaturva asianmukaisella tasolla ja minimoidaan elintarvikejäte;

36. korostaa tarvetta laatia kansalliset ruokaturvastrategiat, joiden olisi perustuttava kattaviin analyysihin kunkin jäsenvaltion erityistarpeista, ja päivittää niitä säännöllisesti;
37. kannustaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan mukaisen velvollisuuden nojalla lisäämään EU:n ulko-, kehitys- ja kauppapolitiikan välistä johdonmukaisuutta ja täydentävyyttä, jotta voidaan tukea maailmanlaajuisista siirtymää kestäviin ja omavaraisiin maatalouselintarvikejärjestelmiin ilman, että eurooppalaiset viljelijät joutuvat kärsimään siitä, jotta ruokaturvariskit ja erityisesti hinnoittelun haavoittuvuuksiin liittyvät riskit voidaan pitää mahdollisimman pieninä;
38. korostaa, että EU:n vapaakauppasopimukset eivät saisi horjuttaa paikallista maataloutta, vahingoittaa pientuottajia tai lisätä riippuvuutta tuontielintarvikkeista; palauttaa mieliin kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaatteen, jolla varmistetaan, että eurooppalaiset vientituotteet eivät haittaa paikallisen ja uuden tuotannon kehittymistä; kehottaa tukemaan omavaraisia elintarvikejärjestelmiä sekä paikallisia ja alueellisia markkinoita, joilla täydennetään nykyistä kauppasuuntautunutta maatalouspolitiikkaa; kehottaa tukemaan paikallista tuotantoa ja kulutusta, joiden avulla voidaan varmistaa paikallinen työpaikkojen luominen, varmistaa oikeudenmukaiset hinnat, taata työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojele sekä vähentää maiden riippuvuutta tuonnista ja niiden alttiutta kansainvälisille hintavaihteluille;
39. painottaa, että kestävyystavoitteiden onnistunut saavuttaminen edellyttää, että globaalisti aktiiviset kolmannet maat osallistuvat siihen;
40. tukee EU:n ja kehitysmaiden välisten kaupankäyntimahdollisuuksien kehittämistä, sillä ne voivat edistää paikallista maataloutta ja antaa alueille mahdollisuuden lisätä ja laajentaa tuotantomahdollisuuksiaan; korostaa tässä yhteydessä, että kauppasopimuksissa on noudatettava molempien kauppakumppanien suhteen oikeudenmukaisen kaupan periaatetta;
41. korostaa, että kaikkien maatalouselintarvikealan toimijoiden on noudatettava toimitusketjussaan asianmukaista huolellisuutta ottamalla käyttöön ympäristöä, ihmisoikeuksia ja hyvää hallintotapaa koskevia vastuullisia ja tehokkaita käytäntöjä (esimerkiksi vähimmäisikää koskevat vaatimukset ja työturvallisuus); pitää myönteisenä, että vuosina 2021–2022 ilmoitettiin lainsäädäntöaloitteista, joilla tehostetaan alkutuottajien välistä yhteistyötä, jotta voidaan tukea heidän asemaansa elintarvikeketjussa; korostaa, että lainsäädännön olisi katettava EU:hun sijoittautuneiden tuottajien lisäksi myös kehitysmaiden tuottajat ja viljelijät, jotka työskentelevät eurooppalaisten yritysten kanssa;
42. panee merkille, että koko yhteisen maatalouspolitiikan historiassa vientitukien poistaminen ja suorien tukien irrottaminen tuotannosta ovat merkittävästi pienentäneet EU:n maatalouspolitiikasta aiheutuvaa polkumyynnin riskiä kolmansien maiden markkinoilla;
43. suhtautuu tuomitsevasti torjunta-aineita koskeviin EU:n kaksinaismoralistisiin normeihin, jotka sallivat EU:ssa kiellettyjen vaarallisten aineiden viennin EU:sta; korostaa, että joidenkin torjunta-aineiden käyttö kehitysmaiden tehomataloudessa vaikuttaa työntekijöiden terveyteen sen lisäksi, että se aiheuttaa ympäristövahinkoja;

kehottaa antamaan kestäviä kasvinsuojelukäytäntöjä sekä agroekologisia ja luonnonmukaisia käytäntöjä koskevaa koulutusta;

44. tukee EU:n rahoitusta tuottajille ja maatalouselintarvikeyrityksille, jotta ne voivat tehdä HACCP-järjestelmän (vaara-analyysin ja kriittisten hallintapisteiden järjestelmä) vaatimusten noudattamisessa tarvittavat investoinnit toteuttamalla toimenpiteitä mahdollisten ruokaturvariskien poistamiseksi.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	2.2.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 39 -: 1 0: 7
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Elsi Katainen, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Juozas Olekas, Pina Picierno, Eugenia Rodríguez Palop, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Marc Tarabella, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Joëlle Mélin, Michaela Šojdrová, Adrián Vázquez Lázara

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

39	+
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca
NI	Dino Giarrusso
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Michaela Šojdrová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Ulrike Müller, Adrián Vázquez Lázara
S&D	Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Juozas Olekas, Pina Picierno, Marc Tarabella
The Left	Luke Ming Flanagan, Chris MacManus, Eugenia Rodríguez Palop

1	-
ID	Ivan David

7	0
ID	Gilles Lebreton, Joëlle Mélin
Verts/ALE	Benoît Biteau, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Bronis Ropë, Sarah Wiener

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	23.6.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 20 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Barry Andrews, Eric Andrieu, Hildegard Bentele, Stéphane Bijoux, Lefteris Christoforou, Antoni Comín i Oliveres, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Janina Ochojska
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Malte Gallée
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (209 art. 7 kohta)	Aurélia Beigneux, Helmut Geuking, Constanze Krehl, Colm Markey, Luisa Regimenti

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

20	+
ECR	Beata Kempa
ID	Aurélia Beigneux
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Hildegard Bentele, Lefteris Christoforou, Helmut Geuking, Rasa Juknevičienė, Colm Markey, Janina Ochojska, Luisa Regimenti
RENEW	Barry Andrews, Stéphane Bijoux
S&D	Eric Andrieu, Mónica Silvana González, Constanze Krehl, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino
VERTS/ALE	Malte Gallée, Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt

0	-

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää